

CRΔ7

školski list

Srednje škole Delnice

Školska godina
2003./2004.

NOVOSTI I ZBIVANJA

Škola s prepoznatljivim imageom

Srednja škola Delnice jedna je od tri srednjoškolske obrazovne ustanove na goranskom području, a u svom radu ostvaruje četverogodišnje i trogodišnje odgojno-obrazovne programe. Od četverogodišnjih programa to su opća i prirodoslovno matematička gimnazija, dok trogodišnje školovanje obuhvaća obrtničke programe za zanimanje automehaničar, bravar, vodoinstalater, stolar i prodavač.

Trenutno ovu školu pohađaju 292 učenika u 14 razrednih odjela, od kojeg broja u gimnazijskim klupama ima 188 polaznika. Spomenimo podatak da nastavu u sklopu delničke srednje škole pohađaju mladići i djevojke iz čak 20 naselja s područja Gorskog kotara i jedan učenik iz Rijeke, te da su među njima najbrojniji oni s prebivalištem u Delnicama (126 učenika), a zatim slijede Ravnogorci (27) i Skrađani (25). Zaposleno je ukupno 40 djelatnika, među kojima je osmoro izvannastavno osoblje. Svoju odgojno obrazovnu djelatnost ova Škola realizira na tri lokacije što donekle otežava organizaciju rada, a izvan glavne zgrade nalaze se po jedna radionica za ručnu te strojnu obradu drva.

Srednja škola Delnice već niz godina ima najkvalitetnije i najatraktivnije srednjoškolske četverogodišnje programe, a to su program opće i program prirodoslovno matematičke gimnazije, rekao je prof. Zvonimir Imgrund, ravnatelj Srednje škole. Tim programima naša škola zadovoljava velike interese, takoreći svih najboljih učenika osnovnih goranskih škola, tj. onih odličnih i vrlo dobrih, koji nastavkom školovanja u programu gimnazija stječu široka znanja kao temelj budućeg studiranja. Također u našim gimnazijama se tijekom četiri godine školovanja posvećuje jako puno pozornosti računarstvu, programiranju, odnosno korištenju najnovije računalne tehnologije. Učenici se zaista nauče dobro služiti kompjutorima, a jedan dio njih čak nauči i osnove programiranja. Upravo ovi programi informatike omogućuju da gimnazijalci mogu i nakon srednje škole itekako dobro konkurirati na sva radna mjesta gdje se traži srednja stručna sprema upravo iz tih razloga što dobro znaju informatiku. Većina naših učenika po završetku srednjoškolskog obrazovanja ide na studij i nama je osobito drago što oni u velikom postotku uspijevaju položiti prijemne ispite, što je dokaz da ta

potrebna znanja dobiju u našoj gimnaziji, odnosno upravo su ti prijemni ispiti najbolji pokazatelj da li radimo dobro ili ne.

Naravno da treba još dosta učiniti da se ti gimnazijski programi unaprijede na način da se sadržaji svih nastavnih predmeta, u onom smislu u kojem to i treba učiniti, povezu sa životom, odnosno da se, jednom riječju, povezu teorija i praksa, da se zaista uči samo ono što je potrebno sutra u životu pa ćemo na taj način dobiti zanimljive programe koje će učenici željeti. Jedan od ciljeva nam je da učenike naučimo učiti, kako bi cijeloživotno obrazovanje njima postalo blisko i kako bi već nakon gimnazije shvatili da se ne može nešto naučiti završetkom bilo koje formalne škole pa i fakulteta, nego da danas mladi, pa i svi ljudi koji rade, moraju stalno učiti jer se bez toga ne mogu postizati željeni rezultati, rekao je ravnatelj.

Motivirati buduće stolare

Osim gimnazijskih programa Srednja škola Delnice ima i trogodišnje programe kojima zadovoljava i onaj dio učenika koji nakon osnovne škole nemaju dovoljno predznanja da bi mogli nastaviti složene srednjoškolske četverogodišnje programe.

Osobito bih tu

istaknuo zanimanje stolar za koje mislim da bi trebalo naći više razumijevanja na cijelom ovom području, tj. u svim naseljima, iz kojih nama inače dolaze učenici. Smatram da bi se na razini ovih mjesta trebalo razmisliti o optimalnom broju stipendija za ovo zanimanje kako bismo usmjerili djecu da upisuju zanimanje stolar. Takve novčane potpore vjerojatno bi rezultirale upisima većeg broja mladih za to zanimanje, bar njih desetak više, a ne kao ove godine samo tri buduća stolara. I to će vjerojatno na dulje staze dati poticaj i biti zamašnjak razvoja ovog kraja jer, što bude više dobrih zanatlija, to ćemo sigurno imati više malog i srednjeg poduzetništva. Jedno je sigurno, naučiti dobro raditi, odnosno oplemenjivati drvo, omogućit će tim mladim ljudima da možda otvore neke male obrte gdje će, nadajmo se, sutra uz ponovno procvalu drvnu industriju moći i surađivati s njom, te osigurati sebi i svojoj obitelji pristojan život. Mislim da zanimanje stolar to zaslužuje ne samo zbog tradicije, nego i zato što je sigurno da je to ovom kraju potrebno. U sklopu

odgojno-obrazovnog procesa značajno mjesto imaju programi prevencije ovisnosti te afirmacije pozitivnih vrijednosti. Program prevencije ovisnosti sustavno se provodi tijekom cijele školske godine u radionicama uz sudjelovanje učenika i roditelja. Sve te aktivnosti provode se prema programu Povjerenstva za afirmaciju pozitivnih vrijednosti što uključuje i borbu protiv ovisnosti. Jedan od najboljih načina suzbijanja ovisnosti jest pravilno korištenje slobodnog vremena učenika, a u tu svrhu početkom obrazovne godine provodi se anketa koja ima za cilj pokazati interes učenika za pojedina područja, te se u skladu s njezinim rezultatima, organiziraju odgovarajuće slobodne aktivnosti.

Afirmacija pozitivnih vrijednosti

U školskoj godini 2003/04. sljedeće su vrste slobodnih aktivnosti: globe-ekolozi, mladež Hrvatskog Crvenog križa, učenički band, debatni klub, literarna,

recitatorska, novinarska i dramska sekcija, te u okviru djelovanja Školskog sportskog kluba »Srednjoškolac« odbojka, košarka, mali nogomet, šah i stolni tenis. U program prevencije ovisnosti planira se aktivnije uključiti i Vijeće učenika koje će na svojim sastancima analizirati sve negativne pojave u školi, aktivno sudjelovati pri njihovom otklanjanju, te svojim prijedlozima pokušati utjecati na suzbijanje negativnih pojava. Povjerenstvo za provođenje programa afirmacije pozitivnih vrijednosti nastojat će tijekom ove godine realizirati sljedeće zadatke: poticati mlade na zdrav način života i aktivan odnos prema vlastitom zdravlju, osposobljavati mlade za aktivan odnos prema osobnoj i zajedničkoj sigurnosti, za otvorenu komunikaciju i suradnju s drugim ljudima, poticati na produktivan pristup sukobima i osposobiti ih za nenasilno rješavanje sukoba u svakodnevnom-životu te odgajati mlade za poštivanje ljudskih prava, za toleranciju i uvažavanje različitosti.

U sklopu izvannastavnih aktivnosti i dodatne nastave realiziraju se tri projekta, i to: Razmjena učenika s gimnazijom iz Königa u Švicarskoj, Mala škola kazališta i GLOBE program. Ova škola je već prepoznatljiva po dugogodišnjoj uspješnoj suradnji sa švicarskom gimnazijom iz predgrađa Berna, a prema riječima ravnatelja Imgrunda, tijekom suradnje u proteklih osam godina ostvareni su mnogobrojni programi različitih vrsta te je putem spomenute razmjene preko sto učenika posjetilo Hrvatsku, odnosno Švicarsku. Obradivana su područja povijesti, književnosti i umjetnosti, a svaki susret, dva puta u tijeku školske godine, pratilo je sedmodnevno druženje naših i švicarskih gimnazijalaca što je urodilo mnogobrojnim prijateljskim vezama koje se nastavljaju i po završetku programa razmjene. Posebnu vrijednost ovoj suradnji daje činjenica što se svake godine u nju uključuje sve širi krug ljudi.

Mala škola kazališta kao program kvalitetne škole ima za cilj potaknuti i obogatiti rad u izvannastavnoj dramskoj aktivnosti učenika. Realizira se kao četverodnevni oblik poučavanja temelja kazališne umjetnosti. U tri dosad održane »Male škole kazališta« sudjelovalo je ukupno 90 učenika i 20 profesora, a njen autor i voditelj je eminentni hrvatski književnik Miro Gavran.

GLOBE program pohađa 20-ak učenika od prvog do četvrtog razreda koji su angažirani na praćenju i mjerenju određenih pojava, kao što su: oblačnost u meteorologiji, kemijska analiza vode te ažuriranje i slanje dobivenih podataka na točno određenu adresu, tj. putem interneta nadležnoj instituciji u SAD-u.

Znakovita je i suradnja delničke srednjoškolske ustanove s raznim udrugama. O tome nam je školski psiholog Branko Mihajlović, rekao:

Ova suradnja pokrenuta je tijekom prvog obrazovnog razdoblja tekuće školske godine. Na Svjetski dan obilježavanja mira, 19. rujna održana je rasprava o miru i hrvatskom putu do europskih integracija, uz sudjelovanje predstavnika Ministarstva za europske integracije Petra Lepe i Tanje Čorlija. U listopadu su članice GONG-a održale radionicu s učenicima završnih razreda na temu »Prvi put biram«. U suradnji s udrugama »Poticaj« i »Ask« dosad je održano 6 radionica o komunikaciji i psihološkom savjetovanju među učenicima, a njihovi polaznici su stekli znanje o

tome kako pomoći prijateljima u kriznim situacijama, te su stekli status pomagača. U suradnji s udrugom »5 plus« održane su za sve učenike radionice na temu borbe protiv ovisnosti, a posebno su održane s profesorima, te s roditeljima učenika 1. razreda. Početkom studenoga počele su radionice »Mladi educiraju mlade« iz programa »Memo-Aids«, pa je u tu svrhu udruga »Terra« pokrenula edukaciju mladih koji bi kasnije educirali svoje vršnjake. U tijeku je i akcija »Recite DA nepušenju« kojoj je cilj smanjiti broj pušača u školskoj populaciji.

Zbog svega navedenog u ovom tekstu, a i još zbog mnogočega drugog, lijepog, uspješnog i kreativnog, treba reći da je upućen prijedlog nadležnom županijskom uredu da se ova obrazovna ustanova pri kraju ove nastavne godine predloži za priznanje ministra prosvjete i sporta.

Novi list, prosinac 2003.

Škola iz perspektive učenika

Upravni odjel za školstvo i društvene djelatnosti PGŽ je u svibnju 2003. god. pokrenuo istraživanje na temu kako učenici vide svoju školu. Zadano istraživanje proveo je Institut za društvena istraživanja, te Centar za istraživanje i razvoj obrazovanja, na čelu s voditeljem istraživanja dr.sc. Petrom Bezinović, te njegovim suradnicima studentima psihologije Filozofskog fakulteta u Rijeci. Rezultati su uspoređivani s školama iz iste grupacije na području cijele županije.

Glavni je motiv tog istraživanja bio dobivanje podataka o stanju o školama iz perspektive učenika, te stvaranja kvalitetnijih uvjeta za njihovo postizanje. Cilj istraživanja je osim angažiranosti učenika u školi, te mišljenja o njoj bio i analiza prikupljenih podataka, potrebne promjene, te razrada razvojnih planova škole.

U gimnazijama je ukupno ispitano 642 učenika i učenica od čega u Gimnaziji Delnice 25 učenica i 14 učenika, dok je u strukovnoj školi od ukupno 671 ispitanika sudjelovalo 8 učenica i 17 učenika iz SŠ Delnice.

Upitnikom su anonimno obrađena sljedeća školska iskustva:

1. Opterećenost učenika školskim obvezama u dnevnom rasporedu

- 13 % učenika priprema se za školu do 1 sata, 51% učenika delničke gimnazije priprema se za školu između 1-2 sata, a 31 % između 3-4 sata, a 5% 5 i više sati, što je iznad pokazatelja ostalih gimnazija
- učenici strukovnih škola Delnice svoje vrijeme priprema za školu provode njih 36% do 1 sata, te 40% njih 1-2 sata , što odgovara i pokazateljima ostalih škola

2. Broj sati za opuštanje i druženje

- 26 % učenika koristi vrijeme za opuštanje između 1-2 sata, njih 31% između 3-4 sata, te 33 % 5 sati i više, što približno odgovara i rezultatima ostalih gimnazija
- kod rezultata strukovnih škola pojavila se statistički značajna razlika u korist SS Delnice jer 36 % učenika provodi 5 i više sati u opuštanju, dok u ostalim školama čak 57 % učenika provodi slobodno vrijeme tijekom 5 i više sati

3. Broj sati spavanja

- 67 % učenika delničke gimnazije spava između 7 i 8 sati, dok u ostalim gimnazijama navedeno vrijeme u spavanju provede 59 % učenika
- U strukovnim školama Delnice 48 % učenika spava između 7 i 8 sati, dok je u ostalima to 37 %

Nadalje je anonimnom anketom obrađeno sedam principa kvalitetnog obrazovanja, a to su:

4. Visoka očekivanja od strane nastavnika

- Učenici Gimnazije Delnice imaju gotovo identične odgovore s odgovorima ostalih gimnazija osim u dijelu suradnja s drugim učenicima, gdje je zamijećen znatno smanjeni postotak (5%) u odnosu, a ostale gimnazije gdje se taj postotak kreće oko 22%
- U SŠ Delnice učenici iskazuju značajno bolje rezultate u brzini povratne informacije od nastavnika o svom radu, kao i suradnji s drugim učenicima

5. Radna komunikacija s nastavnicima

- Ovo je područje prioritetno za promjene, iako su učenici Gimnazije Delnice imali značajno bolje rezultate u dijelu raspravljanja s nastavnicima o nastavi i ispitivanju od ostalih gimnazija. No, aktivnosti koje nisu vezane uz nastavu , planovi učenika gotovo su zanemarive i na tome valja poraditi.
- Isto se odnosi na učenike strukovnih škola gdje je također razgovor s nastavnicima , suradnja nevezana uz nastavu, razgovor o planovima gotovo zanemariv.

6. Razina poticanja važnih kompetencija

- Značajno lošiji rezultat odnosi se na širinu općeg znanja u Gimnaziji Delnice, dok su ostali rezultati podjednaki onima ostalih gimnazija. U razumijevanju samoga sebe, te uporabi kompjutera i Interneta rezultati su znatno bolji no u ostalim gimnazijama.
- U SŠ Delnice znatno su bolji rezultati no u ostalim strukovnim školama u dijelu ankete vezanom za suradnju s drugima, u samostalnom i kritičkom razmišljanju, analiziranju numeričkih problema, u upoznavanju s prirodnim zakonitostima, razumijevanju samoga sebe, razumijevanju drugih. Ono u čemu su rezultati znatno lošiji odnosi se na ostvarivanje građanskih prava.

7. Zadovoljstvo školom i nastavnicima

- U ovom su dijelu učenici delničke Gimnazije pokazali značajno bolji rezultat no u ostalim gimnazijama i to u dijelu zainteresiranosti nastavnika za svoj predmet, zadovoljstvu s nastavnicima, pažljivosti te poštivanju nastavnika prema učenicima.
- SŠ Delnice je postigla značajno bolji rezultat u odnosu na druge strukovne škole i to u dijelu koji se odnosi na zainteresiranost nastavnika za svoj predmet, dobroj komunikaciji, zadovoljstvu s nastavnicima, poštivanju i pažljivosti nastavnika spram učenika, praktičnoj primjeni gradiva, zanimljivosti sadržaja predmeta, poticanja novih ideja i kreativnosti.

8. Samoregulirajuće učenje

- Značajno su bolji rezultati u Gimnaziji Delnice u dijelu koji se odnosi na planiranje učenja kada je ispit najavljen, dok su ostali rezultati podjednaki
- U SŠ Delnice rezultati u tom dijelu podjednaki su onima ostalih strukovnih škola.

9. Strah od škole

- Učenici naše škole imaju znatno bolji rezultat jer nastavnici u njima ne izazivaju strah kao u ostalim gimnazijama, ostali rezultati su podjednaki kao u drugim gimnazijama.
- I učenici naših strukovnih škola imaju znatno bolji rezultat u tom dijelu kao i u dijelu straha od neuspjeha

10. Osjećaj nekompetentnosti za nastavu

- Sve gimnazije imaju podjednake rezultate, ali je važno naglasiti da se oko 90% učenika izjasnilo da ima previše sati nastave
- U SŠ Delnice učenici u tom dijelu ankete imaju znatno bolji rezultat, te samo njih 28 % smatra da ima previše sati nastave.

11. Izbjegavanje i remećenje nastave

- U našoj se gimnaziji znatno manje brblja na satu, dok su ostali rezultati podjednaki drugim gimnazijama.
- U SŠ Delnice znatno su povoljniji rezultati u dijelu koji se odnosi na brbljanje na satu, te markiranja, dok je izbjegavanje dolaženja na nastavu podjednak drugim školama.

12. Zlostavljanje u školi (bullying), te ostala rizična ponašanja

- U našoj školi nema fizičkog zlostavljanja i maltretiranja, ali je zato statistički značajna razlika u konzumiranju alkohola u školi. 40 % učenika je izjavilo da je pilo alkohol, što ukazuje na očitu prisutnost alkohola u školi, na čemu svakako treba poraditi. Isto tako 90 % učenika naše gimnazije je izjavilo da im u školi i oko škole droga nikad nije nuđena, 8% rijetko, a 2% često. 98 % učenika nikad nije vidjelo da učenici u školu donose neko oružje, a 2 % rijetko.
- Zlostavljanja u SS Delnice također nema, a rezultati su znatno bolji jer nema podrugljivih nadimaka. Rezultati su bolji i što se tiče alkohola , droge i oružja, jer je samo 8% učenika izjavilo da je rijetko pilo alkohol, nuđena im droga ili doneseno neko oružje u školu u odnosu na druge strukovne škole.

13. Neprimjerena ponašanja nastavnika

- U Gimnaziji Delnice znatno su bolji rezultatu nego u drugim gimnazijama i to u dijelu ocjenjivanja na temelju prethodnih ocjena, uvažavanja mišljenja učenika, pružanja lošeg primjera nastavnika.
- U SŠ Delnice rezultati su znatno bolji u odnosu na druge strukovne škole u dijelu zaključivanja nastavnika o učeniku na temelju izgleda, te porijekla učenika.

Dobiveni rezultati pokazatelj su stanja u školi kako ga vide učenici. Tijekom obrazovanja iskustva učenika su važna, a cilj bi trebao biti da ona budu što pozitivnija. Ove rezultate valja iskoristiti za samoanalizu, definiranje ciljeva i načina kako ih ostvariti. Jer kako poručuje pokretač istraživanja, obrazovanje je usmjereno ka usvajanju znanja, vještina ali i stavova i vrijednosti koje mladu osobu vode do njenih punih potencijala.

Branko Mihajlović, prof.

Posjet Saboru

U ponedjeljak 26.01.2004. krenuo je u osam sati ujutro u Zagreb autobus pun gimnazijalaca iz Delnica pod vodstvom njihovog ravnatelja Zvonimira Imgrunda te profesora politike i sociologije Antuna Tadića s ciljem da posjete Sabor.

U metropolu su stigli oko deset sati te su imali dva sata slobodnog razgledavanja. Nakon toga su se opet skupili i krenuli prema Saboru u koji su i stigli nakon temeljitog pregleda što ga je na njima provelo osiguranje. Posjetili su manju dvoranu za sastanke te veliku dvoranu u kojoj se donose glavne odluke Sabora. U manjoj dvorani gimnazijalci su mogli postavljati pitanja zastupniku Krunoslavu Markovinoviću (HDZ) te zastupniku Nenadu Staziću (SDP). Pitanja su bila raznolika i obuhvaćala su sva područja od sporta i kulture do školstva u Gorskom kotaru. Nakon toga bili su vođeni od GONG-ovih zaposlenika u Saboru te su mogli vidjeti kompletnu unutrašnjost zgrade Sabora.

Tada je učenicima ponuđeno oko sat vremena slobodno kako bi se najeli, a nakon toga je slijedio povratak uz jednosatnu pauzu u jednom od trgovačkih centara u okolici Zagreba. Na autobusnu stanicu u Delnicama gimnazijalci su stigli u 19:30 sati te su se razišli kućama.

Cijeli posjet Zagrebu prošao je u najboljem redu bez ikakvih komplikacija te su zbog toga gimnazijalci pohvaljeni od strane ravnatelja i ostalih profesora.

Alen Silić, 4. B

Memo AIDS

Ove školske godine u mjesecu studenome, riječka udruga Memo AIDS, u dogovoru s ravnateljem i pedagogom naše škole, odlučila je kroz nekoliko radionica predstaviti našim učenicima svoj rad te pokazati koliko je važno djelovanje jedne takve organizacije. Radionice su održane u učionicama naše škole pod vodstvom Srđana Radovića, voditelja iz Rijeke te našeg pedagoga Branka Mihajlovića. U radionicama su sudjelovale učenice opće i prirodoslovno matematičke gimnazije. Cilj naših susreta bilo je učenje o spolnosti, spolno prenosivim bolestima, posebice AIDS-u, ali i o odnosima među mladima. Najviše vremena posvećeno je AIDS-u jer se u proteklih godinu dana uvidjelo kako mnogi ljudi nisu nimalo upoznati s tom bolešću, načinom njenog prijenosa, ali nisu ni dovoljno educirani o tome kako živjeti, postupati i komunicirati s hiv pozitivnim osobama. Kroz radionice dotakli smo se i teme o ponašanju mladih te

o asertivnom i neasertivnom komuniciranju među ljudima.

Tijekom svih naših susreta atmosfera je bila odlična, a zadatak nas polaznika bio je prenijeti novostečeno znanje na ostale učenike u školi. Naša grupa, sastavljena od petnaestak učenica, podijelila se u nekoliko skupina. One su u nekoliko dana obišle sve razrede te ih educirale prvenstveno o AIDS-u, čime su se ujedno dotakle i teme o spolnosti među srednjoškolcima.

Na kraju ostaje samo pitanje hoće li svi uspjeti ovo novo, veoma korisno, znanje primijeniti i u praksi.

Sunčica Mulc, 3.a

Tata-mata za kompjutor i dobru »zezanciju«

Izvrstan je učenik. Posjeduje jednu finu dozu humora kojim cijeli razred uspješno zabavlja. Odličan je u svim predmetima i sudjeluje na gotovo svim mogućim natjecanjima. Jednost rečeno on je naj - kaže Danijelova razrednica

Danijel Milišić najbolji je delnički srednjoškolac i jedan od vodećih programera informatičara u Hrvatskoj među učenicima srednjih škola. Maturant je prirodoslovno-matematičke gimnazije u Delnicama, a njegov prosjek ocjena je čista petica. Iz Danijelovog životopisa spomenimo da je rođen 1986. godine u Travniku, zatim da je nekoliko godina živio u Mrkoplju, a stanovnikom najvećeg goranskog naselja postao je u drugom razredu osnovne škole. Prema njegovim riječima, prvi susret sa kompjutorom

imao je kao polaznik trećeg razreda osnovne škole, a zahvaljujući svojoj sestri upoznao je programski jezik qbasic koji ga je najviše zainteresirao. U tim osnovnoškolskim godinama poduku u programiranju davala mu je prof. Željka Dumičić.

Kompjutor, tamburica i zabava

O svojim srednjoškolskim danima, radu, uspjesima i planovima Danijel kaže: »U srednjoj školi nastavio sam programirati s profesoricom Brankom Mihajlović te sam puno napredovao. Najbolji rezultat bio mi je treće mjesto na državnom natjecanju održanom u svibnju ove godine. Nisam vjerovao da mogu biti tako dobar na ovom području, ali sam takav rezultat postigao i zahvaljujući podršci moje šire okoline, cijelog razreda, svih nastavnika i obitelji. Slobodno vrijeme uglavnom provodim uz kompjutor, sviram tamburicu i zabavljam se. Što se tiče redovnog učenja, dosta toga naučim na školskom satu jer sam usredotočen na

nastavu i aktivno sudjelujem u njoj, pa kod kuće i ne trebam previše učiti, dnevno oko jedan do dva sata, ovisno o potrebi. Mogu reći da mi tijekom priprema i natjecanja profesori dosta pomažu na taj način to mi odgode ispitivanje. Sve u svemu, bez većih problema uspijevam pratiti nastavu i biti odličan učenik. Po završetku srednjoškolskog obrazovanja planiram se upisati na elektrotehniku jer me to jako zanima, a to je i logičan slijed mogeg školovanja».

Treće mjesto u državi

Profesorica Branka Mihajlović izuzetno hvali njegov rad i učenje, te dodaje: »Odličan je učenik, a naročito se ističe na području informatike. Taj predmet ga posebno zanima, a interes je pokazao još u osnovnoj školi kada je savladao prve korake u programiranju. Nastavio je na tom području i kasnije u srednjoj školi i postigao je vrlo lijepe rezultate. Zapravo, već i u osnovnoj školi je bio na državnom natjecanju programirajući u programskom jeziku qbasic. Kasnije je u srednjoj školi prešao na pascal i taj kontinuitet njegovih uspješnih nastupa na županijskom i državnom nivou se nastavlja. Na posljednjem državnom natjecanju postigao je vrlo vrijedan rezultat, odnosno treće mjesto. To je posebno vrijedno što smo mi jedna mala sredina i takvih učenika nemamo previše. Programiranje je jedna posebna disciplina u informatici koja zahtijeva studiozan pristup i kontinuiran rad. On je taj rezultat postigao prvenstveno zahvaljujući svom osobnom angažmanu».

Razredni zabavljač

I razrednica Jasminka Lisac govori o Danijelu samo u superlativima. »Vrlo je savjestan, izvršava svoje obveze, izvrstan je učenik. Daleko je od tipičnog štrebera i nije uvijek ozbiljan na satu, ponekad se čak i našali. Posjeduje jednu finu dozu humora kojim cijeli razred uspješno zabavlja. Odličan je u svim predmetima i sudjeluje na gotovo svim mogućim natjecanjima. Svi nastavnici su izuzetno zadovoljni njime i njegovim radom. Jednostavno rečeno on je naj. Mi smo kao škola i kao razred izuzetno sretni i ponosni što imamo takvog učenika među nama koji, eto, nema u četiri godine niti jedan neopravdani izostanak, a i vrlo malo opravdanih izostanaka. Zvonimir Imgrund, ravnatelj delničke srednje škole, s ponosom ističe da je Danijel najbolji učenik ove obrazovne ustanove. Spomenuo je da Milišić zauzima prvo mjesto u Hrvatskoj programerskoj ligi među srednjoškolcima nakon prvog kola sa 330 bodova u tekućoj školskoj godini. Prema ravnateljevim navodima, velike zasluge za takve izuzetne uspjehe ima i vrijedna profesorica Branka Mihajlović koja zapravo ima smisla da animira učenike da one koji žele i najčešće imaju za to sve prirodne predispozicije, privuče da se uključe informatičku sekciju gdje imaju mogućnosti radom postizati dobre rezultate te se razvijati u tom smjeru.

Novi list, 2003.

Božićno - novogodišnja priredba

Božićno novogodišnja priredba tamburaške i folklorne sekcije KUD-a Delnice te Srednje škole Delnice bila je sva u ozračju blagdana, priredba koja je bila okrenuta ponajviše mladima, te pjesmi, plesu, šali i smijehu. Cijeli program bio je satkan od ozbiljnih stvari i poneke improvizacije.

Priredbu su započeli tamburaška sekcija KUD-a Delnice koju vodi gospodin Franjo Jakovac, a oni su izveli pjesme iz svog standarnog repertoara. Osim naših tamburaša nastupili su i tamburaši KUD-a Ščara iz Zlobina koje vodi gospodin Emil Mance, te tamburaši iz Viškova, KUD «Vila Halubja» pod vodstvom gospodina Josipa Horvata i tamburaška sekcija iz Oš Lokve koju također vodi gospodin Franjo Jakovac.

O kolinju kao o jednom od običaja u našim krajevima koji prethodi božićnim blagdanima, na delničkom narječju govorio je učenik drugoga razreda opće gimnazije Hrvoje Kezele.

U sklopu KUD-a Delnice folklorna sekcija, pod vodstvom prof. Filipa Višića, koja se sastoji uglavnom od mladih plesača učenika naše škole, nastupila je s «Delničkom polkom» uz pratnju delničkih tamburaša te «Hrvatskim kolom» uz pratnju Denisa Kezele na heligonki, učenika osmoga razreda Oš Ivana Gorana Kovačića Delnice koji je potom odsvirao valcer «Na lijepom plavom Dunavu». Naša maturantica Martina Kruć uz pratnju Damira Zagorčaka na klaviru otpjevala je podravsku pjesmu «Široke širine», te u sjećanje na Johna Lenona koji je tragično izgubio život u prosincu, njegovu pjesmu «Imagine».

Pod vodstvom gospoše Smilje Kvesić, polaznica tečaja za ritmiku i ples pri OGŠ Ive Tijardovića iz Delnica, Nina Štimac, učenica četvrtoga razreda Opće gimnazije otplesala je «Španjolski ples» te zatim otpjevala naslovnu temu iz filma «Čarobnjak iz Oza».

Uz pratnju Zagora, Šike i Aninog tate Buceta, Monika Perić, Ana Majnarić i Anamaria Predović otpjevale su pjesmu «Božić dolazi», a kvintet Danijela Epet, Iva Štimac, Tanja Stipeć, Mirela Bogdan i Matea Beljan otpjevale su nekoliko božićnih pjesama te pjesmu koju je skladala Tanja Stipeć.

Nakon gotovo 2-satnog programa na pozornici su se pojavili malo stariji maturanti: naš psiholog Bojsa, Buky, Frenky, Šan, Bucu, Zagor i Šika koji su podigli čitavu publiku na noge.

Posljednjom točkom nastupila je metal grupa «Death Wish». Na kraju programa voditelji Martina Kruć i Matija Levar zahvalili su svima na posjeti i pomoći te posebno gradu Delnice bez čije potpore ne bi mogli realizirati taj program.

Matija Levar, 4.Be

Latinica

Gorani diljem Gorskog kotara i u tuzemnoj i inozemnoj dijaspori okupirali su fotelje, kaučeve, stolice i ostale priručne rekvizite ispred malog ekrana 26. 01. sa željom da pogledaju novu emisiju Latinice na temu dijabetes- šećerna bolest. Razlog? Čak dva Goranina u emisiji: jedan u studiju, a jedan u glavnom prilogu emisije kao primjer. Naravno, riječ je o našem legendarnom psihologu Branku Mihajloviću Bojsi, djelatniku Srednje škole Delnice, koji unatoč šećernoj bolesti živi u stilu carpe diem, tj. nastoji svaki dan proživjeti uveseljavajući sebe i druge. U prilogu pod naslovom Još samo ovaj put Branko je predstavljen kao vođa Bojsa benda, vesele delničke grupe koja nastupa na brojnim svadbama, manifestacijama gdje treba biti itekakav karakter i oduprijeti se iskušenjima što su oko nas. Koliko smo puta započinjali s raznim dijetama ili obeećanjima tipa od danas više neću...? I ne uspjeli. To je i priča našeg simpatičnog psihologa koji je altruist od glave do pete i trebao bi biti pod nesmiljenim i rigoroznim režimom dijeta bez slatkiša, bez čokolade, bez pečenog krumpira, bez bijelog kruha...(1600 kalorija na dan ili 3 kremšnite i kako bi stari Delničani rekli zobi o kuin). Sasvim ga možemo razumjeti ako mu se dogodi nekakvo posrnuće u odabiru hrane i pića jer je vrlo teško biti čelični karakter i stalno discipliniran te živjeti po pravilima. Osobito je to teško veseljaku i hedonistu kakav je naš Branko koji svaki atom energije usmjerava u rad s mladima, njihovu animaciju za glazbu, ples, šalu i smijeh. Poznavajući ga stječe se dojam da mu je cilj razveseliti svako ljudsko biće. Njegov anšeo čuvar je samozatajna supruga Branka koja ga nastoji očuvati od prevelikih iskušenja. Tako je na hladnjak stavila zvonce čija je funkcija obavješćavanje ukućana kada je «lopov» u hladnjaku. Što drugo reći osim da je prilog bio izuzetno simpatičan i ljudski te da je ideja priloga da su šećerni bolesnici podvrgnuti strogom zdravstvenom režimu kojeg nije lako ispoštovati pa makar to šteto osobnom zdravlju. Drugi Goranin u studiju bio je Lokvarac Darko Tomljanović. Reagiranja na emisiju bila su izuzetno povoljna jer je pogošena bit i šećerni bolesnici su ljudi (doduše, ljudi sa zdravstvenim problemima, ali i s normalnim ljudskim potrebama.)

Jasminka Lisac, prof.

Mala škola kazališta

(Delnice, 14. - 17.travanj 2004.)

Mala škola kazališta kao program kvalitetne škole ima za cilj potaknuti i obogatiti rad u izvannastavnoj dramskoj aktivnosti učenika. Dramske sekcije po srednjim školama nisu zastupljene u onoj mjeri u kojoj realno postoji interes među učenicima, između ostalog i zbog prikrivenog straha nastavnika, voditelja tih grupa. Naime, te grupe najčešće vode profesori hrvatskoga jezika kojima nedostaje praktičan dio

osmišljavanja i postavljanja kazališnog komada na scenu. Upravo u *Maloj školi kazališta* sudjeluju i profesori koji se i praktično usavršavaju i ulaze u tajne zadaće koju moraju ispuniti vodeći dramsku sekciju u školi.

Pisanje teksta, režiranje, scenografija, kostimografija i gluma, sve na jednom mjestu prezentirano je od vrhunskih i priznatih umjetnika na jednostavan i primjeren način. Sudionici Škole uče kako poboljšati rad u školama gdje već postoje dramske družine, odnosno kako započeti rad u onim sredinama gdje tih aktivnosti još nema. Učenici (svake godine su to drugi) po mogućnosti iz nižih razreda, uče na praktičnim primjerima umijeće glumačkog izražavanja kao završni čin u nastanku i postavljanju jednog kazališnog komada. Upravo oni trebaju postati jezgra buduće aktivnosti u školi.

U tri protekle godine, Školu je prošlo ukupno 90 učenika iz srednjih škola tri županije i 5 učenika iz osnovne škole grada domaćina te 20 profesora.

Posebno je potrebno istaknuti da autor i umjetnički voditelj programa, Miro Gavran, književnik, brine da stručnost tima bude na najvišoj razini što je u protekle tri godine i ostvareno. Ove je godine voditeljstvo preuzela diplomirana glumica Branka Cvitković, i to vrlo uspješno.

Iznimno je važno da sam program za nadarene učenike ima podršku Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Program je prepoznat i financijski podržan i od strane grada Delnica te županije Primorsko-goranske. Upravo će kvaliteta financiranja ovog programa za nadarene učenike biti presudna za trajnost u budućem razdoblju. Ideja je da se ponuda ovog programa širi na što više srednjih škola i na taj način daje podlogu za obogaćivanje i oživljavanje dramskog rada po školama. Ove godine smo dobili obećanje i od ministra kulture gospodina

Bože Biškupića da će financijski podržati ovaj vid rada s mladima pa mu ovim putem već unaprijed želimo zahvaliti.

I na kraju mogu reći da zasigurno naša goranska sredina ima sluha za ove aktivnosti, inspirativna je i zaslužuje da bude središte i mjesto okupljanja budućih glumaca amatera. Škola je odgovorila svrsi na najbolji mogući način.

Konačno, goranske ljepote su dale i presudnu snagu i odlučnost našem prijatelju Gavranu za oblikovanje i nastanak njegovog romana «Krstitelj» kojeg je pisao upravo ovdje u Delnicama. Sretni smo što nam je povjerio ovu tajnu. Želimo da jedan djelić svog velikog umjetničkog uma Gavran i dalje posvećuje oblikovanju i usavršavanju ovog programa, a na dobrobit srednjoškolske populacije mladih.

U ime svih djelatnika i učenika Srednje škole Delnice kao i u svoje osobno ime zahvala svima koji su doprinijeli kvaliteti i uspjehu *Male škole kazališta* kao i onima koji će doprinijeti da ona živi i dalje.

Ravnatelj: Zvonimir Imgrund, prof.

Ask!!!

Ask-dolazi iz engleskog jezika i u slobodnom ali i službenom prijevodu na naš materinji jezik znači pitati, priupitati, upitati, ma... uglavnom da ne kompliciramo: Ask je nešto novo, pozitivno i puno informacija. Iako smo mi inače informirane o svemu što se događa u i izvan školskih zidova, moramo priznati da nam je Ask promaknuo, pa smo odlučili poštivati pravilo te organizacije i..... pogađate? Da, pitale smo. Potragu smo započele po razredima naše škole i

zaustavile se na 2.a opće gimnazije. Našle smo ono što smo tražile. Četvero mladih djevojaka, mahom petnaestogodišnjakinje koje su očito bile jedine na našoj školi zainteresirane za uključenje u Ask odazvale su se našem pozivu na kratki intervju. Da razjasnimo odmah na početku, ovo nije još jedan dosadni intervju o još nekoj dosadnoj organizaciji koja potpomaže zdrav život tvrdoglave mladeži, nego nešto osvježavajuće. Možete si misliti koliko je interesantno kad se govori čak i o velikoj tabu temi... sexu. Ne izostaje ni droga ni alkohol.. aha gdje ste sad. Znači zanima vas? Čitajte dalje. Na samom početku želimo vas upoznati sam samim ciljem te udruge, kako ne bi rekli da smo pomalo sebične....Pa je i zato naše prvo pitanje (u našem prvom, ali se nadamo i ne zadnjem intervjuu) glasilo:

«Što je zapravo Ask»?

To je udruga mladih studenata i učenika srednjoškolaca, koja potiče potencijale mladih ali ih istodobno i educira kako se suočiti s problemima, kojih je kako znamo puno, jako puno. Da ne bi mislili da se radi o dosadnim profacima koji melju neke profesorske spike gomili mladih koji samo slušaju i klimaju pametnim glavicama, stvar je sasvim drugačija. Ask su radionice koje organizira udruga Potencijal predstavljajući svoj program pomoću mladih studenata kao što su kod nas u Delnicama primjerice predstavljale Tamara i Iva.

«O čemu se radi?»

Zadaća udruge Potencijala već se vidi u njenom imenu, a to je unaprijeđenje potencijala mladih, zapravo poticanje mladih da se otvore i iskoriste sve svoje mogućnosti. Organizatori udruge smatraju da su mladi pogotovo danas previše

zatvoreni u sebe i sve probleme koji ih muče rješavaju na tužan način, a pri tome misle kako je to jedini izlaz... Nerijetki od nas traže utjehu u drogi i tulumare s čašicom u ruci svaki vikend ne svaćajući da tako, frustracijama još više dozvoljavaju da upravljaju njihovim životom i uništavaju živote ostalih. Zato su neki od hrabrijih pokrenuli sve to i uzeli stvar u svoje ruke. Zapravo želimo pomoći curama i dečkim oko nas. Onima kojima se život svakodnevno ili samo jednodnevno čini pogrešnim i bezrazložnim. Baš svojom vlastitom otvorenosti i željom za komunikacijom sa ekipom okom sebe pokušavamo započeti proces otvaranja a time i rješavanje problema.. makar to bile loše ocjene ili nevjerne cure i dečki, problemi doma, s frendovima.. nema teme koju nećemo saslušati i pokušati opomoći savjetima koje smo usvojile kroz tečaj s udrugom Potencijal.

«Kada? Gdje? Kako?»

Ok. Sad recimo znate o čemu se radi.. otprilike. No slijedi još pregršt informacija. Jednog snježnog jutra Tamara i Iva, dvije studentice psihologije doputovale su u Delnice i raspitale se o zainteresiranosti za taj projekt. Nažalost nije se odazvalo baš previše mladih, previše smo sramežljivi, očito. Unatoč tome četiri djevojke iz 2.razreda opće gimnazije upustile su se u nepoznate vode. Danas kažu da im nije bilo žao. Ali nama ostalima definitivno jest. I tako su Tamara Oršolić, Paula Androić, Daria Acinger, Bojana Mihajlović i Dunja Krajačić pokrenule svoj potencijal. Započele su početkom ove godine, a sve je zajedno trajalo tri puna mjeseca. U prostorijama Srednje škole najprije se započelo sa organiziranjem seminara i predavanja što se nastavilo puno interesantnije, osnivanjem radionica. Radionice su se odražavale petkom i nerijetko subotama što curama nije uopće smetalo. Vau.. koja volja.

«Predavanja kužimo, vi slušate one pričaju ali, opišite nam malo te radionice?»

«Za razliku od tipčnih radionica ova je bila nešto drugačija. Pošto smo nerijetko bile sudionice na mnogim radionicama pretpostavile smo o čemu će biti riječ, ali nas je dočekalo iznenađenje. Takvo nešto još nikad nismo radile. Primjerice neke od zadaća bile su likovno izraziti što osjećate. Da, dobro ste pročitali. U smirenoj atmosferi školskih prostorija okruženi klupama i drvenim stolicama utonule smo duboko u svoje osjećaje i zatim ih potuno precrtale na papir. Veoma apstraktno!! Interesantno je bilo i «uvući» se u kože svojih mama, i pokušati shvatiti kako razmišljaju i zbog čega nas tako gnjave kao i postati netko drugi. Uglavnom, osnovna zadaća radionica je bila uvidjeti koliko smo mi ljudi šarolika bića.

«A one ostale osjetljivije teme?»

Pa.. bilo je i riječi o vječnom tabuu. Seksu. Ha.. nešto što smo svi jedva čekali. I tako došla je i ta radionica na kojoj se otvorila ta tema.. ipak moramo priznati da se svaki razgovor o seksu svodi na isto pa nismo dobile nikakve nove informacije. Jedina novost je bio drugačiji pristup mladima. Razgovor ležerniji, opušteniji bez ikakvih krinka i pretvaranja. Ti pitaš, cure odgovaraju. Bilo je puuno govora o zaštiti, ne na poslu, naravno, o spolno prenosivim bolestima, o ljubavi, vremenu kad bi trebalo stupiti u seksualne odnose i sve slično tome. Sve u svemu bile smo ugodno iznenađene.

«A alkohol, droga i ono što ih sve slijedi... cigarete?»

Pa... naravno! Definitivno neizbježne teme na bilo kojoj raspravi o životu mladih. I tu su nas naučili da skužimo da je sve to pogubno za nas, za naša mlađahna pluća i veselo srce i loše za mladost. Unatoč tipičnim raspravama fora je bilo to što smo o tome mogle otvoreno propričati bez straha da će nas gledati s prezirom i misliti si o nama Bog zna što. Pristup je drugačiji, komunikativniji.. ma fenomenalno. Barem smo nekome mogle povjeriti svoje tajne bez obzira kako grozne se nama činile, uz njihove savjete i analizu i nisu izgledale toliko strašno. Objasnile su nam da sve što radimo sebi radimo... pa nas je to navelo na duboko razmišljanje. Svaka ima čast, uspjele su nas zamisliti.

«I što nakon toga?»

Baš cijeli smisao tih tečajeva je bio stvoriti, bolje rečeno educirati komunikativne mlade ljude kako bi pomogli okolini. Nakon tog programa mi smo zapravo postale mlade savjetnice za probleme naših frendova. Dobile smo dovoljno informacija i gledajući s psihološkog stajališta dovoljno smo spremne kako bi u kritičnim situacijama bile moralna podrška bilo kome. Isto tako za one probleme koja prelaze granice naših mogućnosti i koji svoje rješenje mogu naći jedino ako priskoči pravi stručnjak. U takvim situacijama dobivamo ulogu posrednika i osobu prebacujemo pedagogu. Ipak ako procijenimo da se netko jedva otvorio nama potražiti ćemo samo stručni savjet i uz pomoć pedagoga naći izlaz. Uglavnom jedina nam je zadaća pomoći svima koji misle da im je teško ili jednostavno trebaju nekoga da mu se iskreno povjere. Dajemo višegodišnju garanciju na čuvanje tajni... ništa neće iscuriti u javnost. Ipak... to je profesionalna tajna. ;o)

Beljan Matea & Ivana Drvar

Hrvatska programerska liga

Hrvatska programerska liga je natjecanje učenika srednjih i osnovnih škola okupljenih u timove koji predstavljaju svoje škole, informatičke klubove ili udruge koje okupljaju mlade programere. Pokrovitelj HPL je Hrvatski savez informatičara. Cilj natjecanja je popularizacija programiranja među učenicima te povećanje razine znanja u programiranju.

Svako kolo lige sastoji se od trosatnog rješavanja problemskih zadataka u programskom jeziku po izboru natjecatelja (Turbo Pascal i Borland C ili njihove odgovarajuće GNU inačice). Zadaci se distribuiraju voditeljima prijavljenih timova putem mailing liste dan prije početka natjecanja. Učenička rješenja objavljuju se javno odmah nakon isteka tri sata, zajedno sa službenim rješenjima i test podacima, kako bi se i ostali mogli uvjeriti u točnost evaluacijskog postupka svakog voditelja. Natjecanja se odvijaju subotom.

Ovo je druga godina sudjelovanja naše ekipe u tom natjecanju. U timu su sudjelovali učenici 2.b razreda (Marko Jakovac, Emil Piršić, Marko Moguš, Danijel Čulić, Matej Mihelčić, Goran Racić, Davor Pleše, Slaven Tomac) i već prekaljeni borci iz 4.b Martina Ašenbrener, Danijel Milišić, Matej Hat i Kristijan Blašković. U svakom kolu boduju se samo dva najbolja rezultata u timu i za uspjeh naše ekipe najzaslužniji su Danijel Milišić i Martina Ašenbrener. Zahvaljujući njima u prvom kolu bili smo peti, u drugom deseti, a u trećem osmi od ukupno 25 prijavljenih ekipa. U pojedinačnom poretku najbolji rezultat u sva tri kola ostvario je Danijel Milišić koji je u pojedinačnom poretku bio prvi, zatim osmi i u trećem kolu šesti.

Nakon službena tri kola, održana su još dva kola natjecanja radi testiranja novog evaluacijskog postupka koji se primijenio na županijskom i državnom natjecanju. Sudjelovanje u programerskoj ligi dobra je priprema za takmičenje i stjecanje iskustva i znanja u programiranju.

Branka Mihajlović, prof.

Natjecanja u školskoj godini 2003./2004.

Županijska natjecanja

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Matematika	Milišić Danijel	4b	2.
	Ašenbrener Martina	4b	6.
	Mihelčić Matej	2b	6.
	Tomac Slaven	2b	6.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Kemija	Ašenbrener Martina	4b	5.
	Milišić Danijel	4b	7.
	Jakovac Valentin	4b	8.
	Mulc Sunčica	3a	10.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Informatika	Milišić Danijel	4b	1.
	Hat Matej	4b	4.
	Ašenbrener Martina	4b	5.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Biologija	Valentić Andreja	2a	6.
	Jakovac Ivan	1b	8.
	Kovačević Iva	2a	11.
	Majnarić Anita	2a	13.
	Salkić Suada	1b	14.
	Grgurić Hrvoje	1b	15.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Engleski jezik	Grgur Dejan	4a	4.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Povijest	Crnković Boris	4b	8.
	Petrović Banić Vedrana	4a	10.
	Mulc Sunčica	3a	11.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Hrvatski jezik	Ašenbrener Martina	4b	9.
	Jakovac Valentin	4b	11.
	Milišić Danijel	4b	14.
	Acinger Darija	2a	14.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Geografija	Jakovac Valentin	4b	4.
	Crnković Boris	4b	5.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
EU kviz 1. ekipa	Crnković Boris	4b	1.
	Jakovac Valentin	4b	
	Mulc Sunčica	3a	
EU kviz 2. ekipa	Hat Matej	4b	10.
	Milišić Danijel	4b	
	Petrović Banić Vedrana	4a	

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Europa u školi	Literarni natječaj		
	Grgurić Ivona	1a	1.-3.
Natječaj za kajkavske književne radove	Kezele Hrvoje	2a	
	Bukovac Edi	1b	
	Rakas Marko	1b	
	Kaloper Sanja	1b	

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Međužupanijsko natjecanje iz filozofije	Papić Mirela	4a	24.
	Petrović Banić Vedrana	4a	25.
	Jakovac Valentin	4b	26.
	Ašenbrener Martina	4b	30.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Međužupanijsko natjecanje iz logike	Milišić Danijel	4b	5.
	Drvar Ivana	3a	25.
	Mulc Sunčica	3a	29.
	Golik Martina	3a	31.
Međužupanijsko natjecanje automehaničara	Antonio Bertović	3md	21.

Predmet	Učenici	Razred	Mjesto
Sport			
Kros djevojke	Tomac Tihana	4b	3.
	Ana Marija Brajdić	3b	
	Kauzlarić Krunoslava	3b	
Kros -mladići	Kruljac Pavle	3a	1.
	Kufner Alen	3b	
	Rački Anton	3b	
Odbojka - djevojke	5. mjesto		
Odbojka - mladići	3. mjesto		
Nogomet mladići	4. mjesto u skupini	Priobalje i otoci	

Literarni radovi

1.a, 1.b, 2.a, 3.a, 4.a, 4.b razredi sudjelovali su na natječaju «ERATO».

LIDRANO

Županijska razina

Lorena Kolombo novinarski izraz

Petra Starčević novinarski izraz

Bojana Jauk literarni izraz

Tanja Stipeć literarni izraz

Petra Starčević literarni izraz

Dramska sekcija

Anamarija Predović, Ivana Šeremet, Monika Peršić i Ana Majnarić sudjelovale su sa predstavom «Gospa od uvelog cvijeta».

Bojana Mihajlović nastupila je sa monologom «Bilješke jedne Ane».

Državno natjecanje iz logike i filozofije

U Crikvenici je od 21. do 22. svibnja 2004. godine održano državno natjecanje iz logike i filozofije. U tijeku dvodnevnog druženja 77 učenika srednjih škola iz cijele Hrvatske uz svoje mentore pokazali su zavidno poznavanje odabranih predmeta.

Natjecanje su vodili članovi Državnog povjerenstva na čelu s mr. sc. Lucianom Lukšićem za filozofiju i mr. sc. Ćirilom Čohom za logiku. Na natjecanju je sudjelovao i učenik Srednje škole Delnice Danijel Milišić i ostvario je zapažen uspjeh u znanju logike osvojivši 17 mjesto.

Berislav Ropac, prof.

Dani mladih informatičara u Varaždinu

Već treću godinu zaredom Danijel Milišić, učenik četvrtog razreda prirodoslovno matematičke gimnazije, sudjeluje na državnom natjecanju iz informatike koje se ove godine od 11. do 16. svibnja održavalo u Varaždinu. Državno natjecanje odvija se pod nazivom Dani mladih informatičara i okuplja učenike osnovnih i srednjih škola koji su na županijskim natjecanjima ostvarili dobre rezultate. Ove godine pozvano je 45 srednjoškolaca među kojima su bili i učenici XV gimnazije iz Zagreba koji su prošle godine na međunarodnoj informatičkoj olimpijadi osvojili zlatnu medalju. U vrlo jakoj konkurenciji Danijel Milišić osvojio je sedmo mjesto u skupini četvrtih razreda i tako nastavio seriju svojih uspješnih nastupa na državnim natjecanjima. Osim ovog uspjeha treba istaći i sudjelovanje na prethodne tri Hrvatske informatičke olimpijade na kojima je bio uvijek među prvih petnaest.

Branka Mihajlović, prof.

Mladež Hrvatskog Crvenog križa

Sve je počelo prije tri godine kada smo se uz pomoć medicinske sestre Rosmari Tusić okupili kao mladež Crvenog križa. Opće informacije koje je preko preko bezbrojnih seminara i različitih skupova mladih Crvenog križa usvojili zainteresiralo nas je na daljnje sudjelovanje. Nekolicina djevojaka odustala je na početku no one najhrabrije su ostale i stvorile prvu ekipu Crvenog Križa naše škole.

Djevojke većinom iz 3.a razreda opće gimnazije združile su snage sa curama iz 2.a. Pod budnim nadzorom sestre Rosmari započela su najprije prva predavanja koja su postupno prelazila granice informativnosti i prešle na praktični dio. Cure su se za ozbiljno prihvatile posla i počele prelistavati stranice knjižica Crvenog Križa. Najvažnije kao i najteže bilo je zapamtiti cijelu povijest Crvenog Križa koja, mislim da nije na odmet spomenuti počinje 1863. godine kad je Henri Dunant nakon bitke kod Solferina zasnovao međunarodnu humanitarnu organizaciju sa sjedištem u Ženevi... dalje je povijest koju smo mi morale naučiti. Praksa nas je, iskreno priznajem, zainteresirala puno više nego sami informativni dio (štrebanje i to) tako da smo po cijele dane glumile mumije zamotane u zavoj, trougle marama, shancove ovratnike. Mnoge od nas «lomile» su koljena i podlaktice i glumeći pri tom i narkomane ili pak pijane cure koje su se zbog izgubljene kontrole nad improviziranim vozilom (običnom školskom stolicom) zabile u ploču... ovaj stablo. Najsladji dio sudjelovanja je bilo neprekidno druženje pod zadnjima školskim satovima uz ispijanje zadnjih gutljaja kave nakon što bi bezobzirnim kolegicama spasile život. A cilj? Županijsko natjecanje u Crvenom križu. Velika stvar za mlade no hrabre pripravnice koje ovim putem zaslužuju najveću moguću pohvalu. Strašna konkurencija, Rijeka, Rab, Crikvenica, Mali Lošinj i to srednje i osnovne škole. Sledi vam se krv u žilama? To se dogodilo i našim curama. Tjedni priprema i iscrpnih učenja ipak donijeli su svoje. Naša ekipa sa ponosnom kapetanicom Ivanom Drvar i njenim suradnicama Epet Danijelom, Sokol Goranom, Delač Martinom, Grgurić Marijom, Kovačević Ivom i Majnarić Anitom osvojila je fenomenalno 6. mjesto. Obavezno je napomenuti da su sve ekipe pružale žestoki otpor i da smo se za svoj plasman izborile poštenom borbom i uporabom našeg dragocjenog stečenog znanja. Eto... predstavili smo vam našu ekipu, a za opći dojam pogledajte sliku i ostajete bez daha. Pametne i još povrh svega lijepe.. :o)

Matea Beljan

Učenik generacije - Danijel Milišić

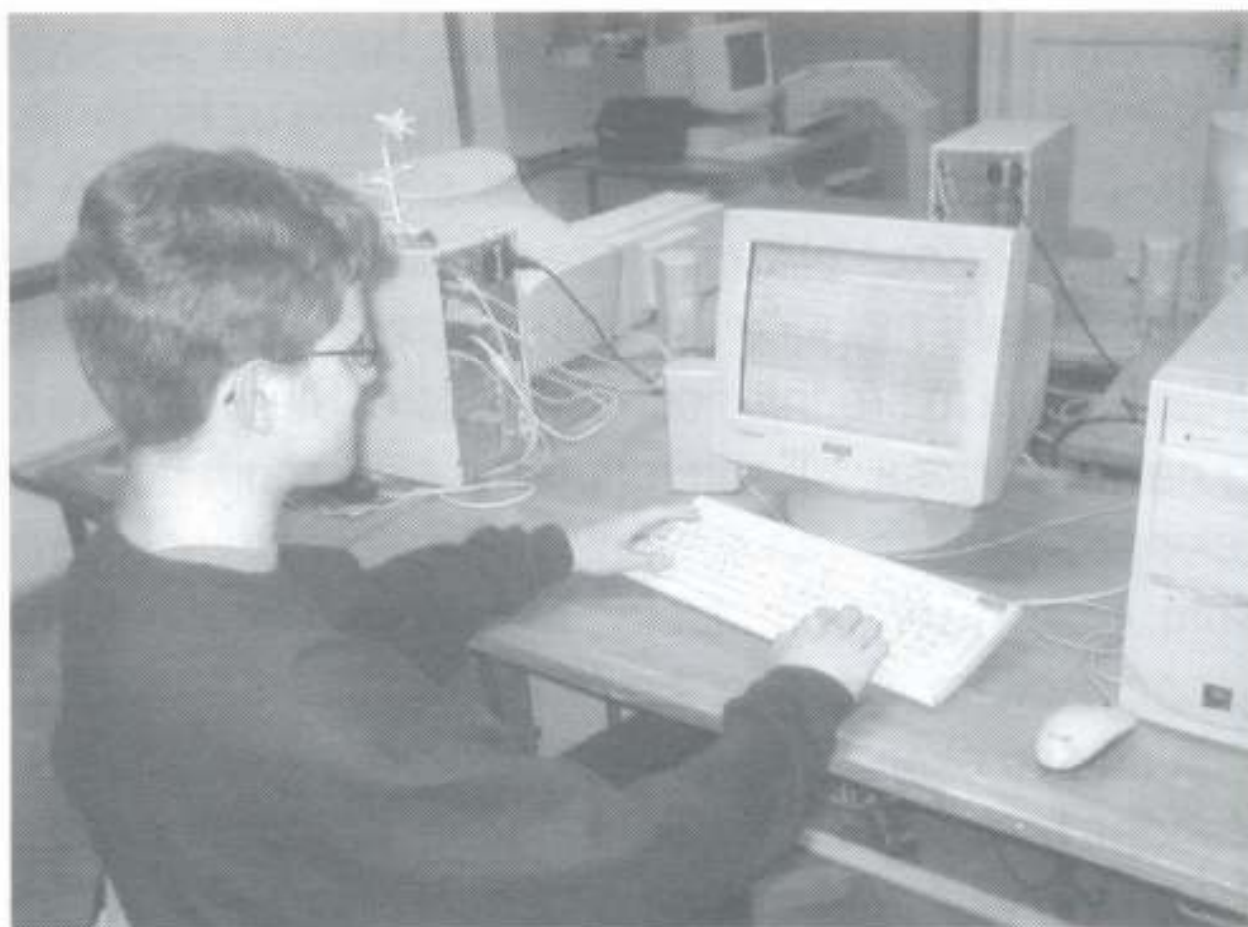
Ove školske godine za učenika generacije proglašen je Danijel Milišić, učenik 4. razreda prirodoslovno-matematičke gimnazije. Tijekom svog četverogodišnjeg školovanja u Srednjoj školi Delnice ostvario je odličan uspjeh u sve četiri godine sa samo jednom vrlo dobrom ocjenom. Teško je pisati o nekome u superlativima a da to ne zvuči hiperbolično i pretjerano, no podaci o Danijelu stvarno su činjenični, a njegovi uspjesi govore sami za sebe.

Sudjelujući na mnogim natjecanjima iz raznih predmeta ostvario je izvanredne rezultate i to posebno u informatici. Tri godine zaredom sudjeluje na državnom natjecanju iz informatike osvajajući 5., 3. i 7. mjesto. Sudionik je triju Hrvatskih informatičkih olimpijada, a ove godine sudjeluje i na državnom natjecanju iz logike plasiravši se na 17. mjesto. Na županijskom natjecanju ove godine iz informatike osvojio je prvo mjesto, iz matematike drugo, a iz logike peto mjesto.

Za Danijela se može reći da je svestran, savjestan, pouzdan, uvijek izvršava svoje obveze, sudjeluje u razrednim aktivnostima i već 10 godina je aktivan član tamburaške sekcije.

Jedno je sigurno, bez Danijela ova škola neće biti ista jer je izuzetno rijetko naići na učenika koji je odličan u svim područjima i svim predmetima, koji ne uči zbog ocjene nego zbog znanja, kojeg zanima sadržaj onoga što profesor priča i koji je spreman uzeti knjigu te se dodatno usavršavati sam, a pritom ne izgubiti dodir s realnošću i naći slobodnog vremena za prijatelje i izlaske.

Jasminka Lisac, prof.

SPORT

Zbornica na parketu

Pod ovim neobičnim naslovom, početkom prosinca, održano je natjecanje u odbojci, nastavnika osnovnih i srednjih škola goranskog kraja. Inicijator i glavni organizator tog susreta bila je osnovna škola Ivanke Trohar iz Fužina. Sudjelovalo je osam ekipa u mješovitom sastavu koji je podrazumijevao sve djelatnike osim nastavnika tjelesne i zdravstvene kulture. Već prve utakmice pokazale su svu ozbiljnost i želju pojedinih ekipa za pobjedom. Za našu školu igrali su Sonja Majnarić, Arijana Šercer, Maja Štimac, Branka i Branko Mihajlović, Ivan Curl i Miroslav Grgur. Vođeni sigurnom igrom muškog dijela ekipe, spretnim intervencijama Sonje i bodrenjem naših učenika, zaslužio smo osvojiti treće mjesto. Posebno treba istaknuti igru našeg kolege Miroslava Grgura koji je vrlo uspješno igrao za našu ekipu i ekipu osnovne škole iz

Fužina, a u međuvremenu pomagao u suđenju. Pobjednik turnira bila je OŠ Vrbovsko, a drugo mjesto pripalo je domaćinima. Za red na parketu i regularnost natjecanja brinuli su nastavnici tjelesne i zdravstvene kulture. Natjecanje je proteklo u veselom i prijateljskom ozračju, a nakon okrepe i proglašenja našlo se snage za ples i pjesmu uz Bojsu i njegovu harmoniku. Zahvaljujemo OŠ Fužine na dobroj organizaciji i gostoprimstvu i veselimo se sljedećem susretu u Vrbovskom.

Branka Mihajlović, prof.

Božićni turnir u šahu

(četvrtak, 18.12.2003. godine)

U povodu obilježavanja kraja prvog polugodišta 2003./04. šk. god. te predstojećih blagdana Božića i Nove 2004. godine, Srednja škola Delnice i ŠK Delnice organizirali su šahovski turnir za učenike.

Na turniru je sudjelovalo 22 učenika a odigralo se ukupno 6 kola po Švicarskom sistemu.

Voditelji turnira bili su profesor Zvonimir Imgrund, ravnatelj Srednje škole Delnice i profesor Danijel Lončar predsjednik ŠK Delnice.

Uz dobru atmosferu i pravi sportski duh natjecanje je privedeno kraju uz slijedeće rezultate:

Mjesto	Ime	Broj bodova
1.	Herljević Romana	6
2.	Tadej Sandro	5
3-4	Đurić Dario	4,5
	Mihelčić Matej	4,5
5.	Barić Mateja	4
6-9	Kvaternik Denis	3,5
	Bogdan Mario	3,5
	Bolf Željko	3,5
	Maršić Mario	3,5
10-14	Tomac Slaven	3
	Hat Matej	3
	Glad Sandro	3
	Podnar Hrvoje	3
	Sokolić Dragan	3
15.	Tijan Goran	2,5
16-19	Bedzeti Zico	2
	Marić Marko	2
	Furlan Saša	2
	Gorup Silvio	2
20-21	Brkić Ivica	1
	Kurbegović Alen	1
22.	Kirasić Vedran	0,5

Malonogometni turnir

Kao i svake godine i ove se u našoj školi održao malonogometni turnir. Dio turnira se održavao u našoj srednjoškolskoj dvorani, dok su polufinale i finale odigrani u osnovnoškolskoj dvorani u Delnicama. U srednjoškolskoj dvorani najveći uspjeh postigla je ekipa «4. be» razreda koja je odigrala sve utakmice bez poraza sa samo jednim neriješenim rezultatom. U polufinalu njima su se pridružile i ekipe 2. b, 3. m i 3. d.

U polufinalu sastale su se ekipe «4. be» i 2. b, te 3. m i 3. d. Kao pobjednici iz polufinala u finalu su se sastale ekipe 2. b i 3. m. Pobijedila je ekipa 3. m koja je time osvojila turnir, a za treće mjesto pucali su se penali iz čega je kao treće plasirana izašla ekipa «4. be».

Konačni poredak bio je:

1. 3. M
2. 2. b
3. «4. be»

Sve utakmice bile su napete i favorita nije bilo. Posjećenost utakmica bila je dobra što najbolje dokazuje njihova neizvjesnost.

Alen Silić, 4.b

Odbojka

Na odbojkaškom turniru SŠ Delnice sudjelovalo je devet ekipa, te ekipa naših dragih profesora!

Izvlačenje nije bilo regularno pa je tako ekipa 3.b razreda, koja je sve organizirala, sebi namjestila najlakšu skupinu misleći da će biti prvaci naše škole, ali tu je bio jedan problem...

Profesori su izravno ušli u finale, jer je to bio najlakši način da se formiraju tri skupine po tri ekipe. U prvoj skupini su se sastale ekipe 1.a, 2.a i druga ekipa 4.be razreda. U drugoj skupini sastale su se ekipe 3.a, 3.b i 1.b razreda, te u trećoj ekipe 2.md, 2.b i prva ekipa 4.be. Igralo se po sistemu tako da je u svakoj skupini igrao svatko sa svakim, te je pobjednik skupine išao u polufinale. Iz prve skupine kao pobjednik je izašla druga ekipa 4.be razreda, iz druge skupine izašla je, naravno, ekipa 3.b, te iz treće skupine, kao šećer na kraju izašla je prva ekipa 4.be razreda.

Polufinale i finale igralo se istoga dana, pa je stoga naš ravnatelj prof. Imgrund skratio satove **5 minuta!** U prvoj utakmici polufinala sastale su se dvije ekipe 4.be razreda, u kojoj je prva ekipa pošteno i nadmoćno pobijedila naše suparnike pod

nazivom «TALIBANCI» koje je vodio i pripremao njihov trener gosp. Jakovac Valentin-Čipo. U drugom su se susretu sastali ekipa profesora i ekipa 3.b razreda, u kojoj su profesori pošteno, ali tijesno pobijedili slabiju ekipu 3.b razreda. Slijedio je susret za treće mjesto u kojem su se sastale druga ekipa 4.be i ekipa 3.be razreda, te je druga ekipa 4.be pobjedom zauzela treće mjesto na turniru, čime je ekipa 3.b razreda zauzela četvrto mjesto. U finalnom susretu igrale su prva ekipa 4.be i ekipa profesora, u kojoj je prva ekipa nadmoćno pobijedila profesore i time zauzela prvo mjesto u školi. Naši dragi profači zauzeli su tako drugo mjesto u školi.

UČENIČKI RADOVI

DJETINJE OČI

Danas su djetinje oči
vidjele daleke gradove.
Daleki gradovi svi su iste boje
a svi su ljudi dalekih gradova iste, neke
ćudi.

U djetinjim očima
slika dalekih gradova nejasno je
vidljiva
no drži je visoko i profinjeno,
nemoguće je zamijetiti ju.

Nejasni su i neshvatljivi daleki gradovi
mojim djetinjim očima
i one ih ne vole
one ih ne poštuju.

Tužne su moje djetinje oči
Slika je sve jasnija i oštrija
i oduzima njihovo plavilo,
djetinje oči nikad više neće biti iste.

Petra Starčević, 2.a.

LIDRANO dnevnik - ulomak

27. veljače, suton...

Rano je zimsko poslijepodne. Oskudna danja svjetlost brzo ustupa mjesto sivilu predvečerja. Stojim kraj prozora. Tužna. Sama. Ovo sivilo samo pojačava moju sjetu. Cijeli dan razmišljam o mojoj najboljoj prijateljici. Vezivale su nas godine prijateljstva, igara, smijeha i davnih uspomena. Nije bilo novosti koju ne bih hrleći podijelila s njom. Nije bilo dana dovoljno dugih da se nasmijemo i nauživamo zajedničkog druženja. Često nam nitko drugi nije bio potreban. Štoviše, ponekad smo pribjegle grubostima ne bi li se riješile ostalih koji su bili s nama. Ponekad smo i lagale da se otarasimo nepoželjnog prisustva odraslih. Ne razmišljajući posuđivale smo najdraže majice, ukrase za kosu i mnoštvo drugih dragocjenosti koje drugi nisu smjeli ni dotaknuti. S nestrpljenjem smo iščekivale susret kada smo, pa makar samo i nakratko, bile razdvojene. Ona je za mene bila najvažnija osoba na svijetu.

Sada smo srednjoškolke. Više ne polazimo istu školu. Vremena za druženje sve je manje. Usprkos tome nije bilo ničega što bi išta u našoj privrženosti i iskrenosti moglo promijeniti. No, danas sam sasvim slučajno saznala da je neke od mojih najtajnovitijih tajni, one koje sam mogla podijeliti samo s njom, ispričala svojim novim prijateljicama. Prvo sam bila zaprepaštena ne vjerujući onome što čujem. Čuđenje je zamijenila bol, a zatim je nastupila duboka razočaranost. Suze samo kratko pomažu. Bol, tuga, i na kraju tupost. Kao da su zamrla sva moja osjetila.

Sati prolaze. Tama obavija cijeli kraj. Tijelo mi je tromo i umorno. U duši praznina. Iz daljine dopire lavež pasa, a zatim zvuk harmonike i pjesma. Maškare. Kako mi je strano to veselje, ta graja, to pocupkivanje, ta pjesma... Kao da se to događa nekome drugome, kao da to sama nikada nisam proživjela.

Odmaknuh se od prozora i upalih svjetlo. Nemarno prebirem knjige po stolu. "Mali princ" otvoren. Nevoljko okrećem stranice. Pogled mi padne na riječi: "Gdje su ljudi?" nastavi napokon mali princ.

"Čovjek je pomalo osamljen u pustinji..."

"Čovjek je osamljen i među ljudima." dobaci zmija."

I te riječi odjednom postadoše strahovito bliske, strahovito prisne, moje.

Trgnem se. Tuga i samoća malo popuste. Kao da su bogovi poslali malog princa da me utješi. "Knjiga je čovjekov najbolji prijatelj" govori poslovica. Tako je zapisano i u nekim knjigama. Čula sam neke da tako govore.

Danas je "Mali princ" nenadano postao moj prijatelj. Pomogao mi je da shvatim i spoznam da nisam jedina kojoj je teško i koja se osjeća usamljenom,

zaboravljenom i iznevjerenom. Možda su mojoj boli pomogle i ove napisane riječi povjerene komadu papira. I shvatila sam - ona vreva koja nas okružuje, često puta učini život pustinjom.

Ana Mirković, 3.a

Jedan od izabranih radova s prvog natječaja za kajkavske književne radove učenika srednjih škola Republike Hrvatske

SREDNJE JARAK

Du to more živet samo za sada i za pole?

Ke be nas danas v Lokvah belo da ni belo unih ljudi negda? Du je prišof prve?

Kda? Otkod? Ne moren ja danas te v Lokvah živet, a da me ni briga za une prek mene.

Počela sen tako misljet lone kada sen prve pot hudila po Lujzijane va Srednjimo jorke, kda sen zašla va sako od šezdesetdevet zidin hiš iz kojih so se ljidi murole otseljiti da be se moglo naprovet jezero. Prve pot va živote sen bela pr teh familijah, nošla sen va zidinah ustotke šaljic, ili alota, ili trog ugnjišča.

Posljušala sen ljidi koje pamtejo to deu sela i unu doba i saj fanj o temo znon.

Nikada ne bon puzobela Hajšetovo fabriko i se koj sen va nje vidla.

Danas je noše lukvarsko jezero puno vodi. Deleč notre so zidine, deleč so ljidi čije so storje živele va njih. Valjda bon va svojimo živote jemela iše kojepot priliko obajt Srednje jorak jer se jezeru prazni sakih dvajset-trejset let.

Bogzna kaku bodo zgledale zidine, cesta, Lukvorka i suh žukve uz njo.

I zato muromo znat otkod smo, du je bif te prek nas pa bomo znole i du smo mi.

Ivana Pleše, 4.a

MOJ ZAVIČAJ JE ČAROBNA, ZELENA ŠKRINJICA

Kad otpreš tu škrinjicu bajnu
Va novi svet prideš.
Zelene se veje polahki zibljejo,
Z vetron se saki dan igrajo.
A sounce drukčije svetli,
Ko maslačak po leti.
Potoki bistri tečejo
I nigdar ne stajejo.

Va mojin je zavičaji vavik veselo,
Tice drugač popevajo,
Deca drugač skačejo.

Zoven Te, pridi
Va goranski kraj,
Poglej te lepote
I uvjeri se sam!!!

PODNO LISINE

Htjela bih jednom
da se sretnemo
podno lisine
da se bez riječi poklonimo njenoj
dubini.
Tamo gdje se slijeva
treće nebo
gdje su barijere visoke
htjela bih da očima
obljubimo svijet.

Petra Starčević, 2.a

UZALUDNO PROGOVORENE RIJEČI

Stojimo zagrljeni
čujem kako dišeš
gledam te u oči
upućujem ti dvije riječi
-volim te-

Stojimo zagrljeni
čujem kako dišeš
gledam te u oči
Tišina je.

Petra Starčević, 2.a

JESENSKI VETRI

Jesenski vetri pihajo,
Po njivah se vlečejo.
Suho listje raznašajo,
I još in ni dost.
Rože so prevrnili,
Sveće na groblji vgasnili,
I saki kot pregledali.

I baš kad san pomisljila da me bodo
zaobišli
Va lasi so mi zašli.
Oh, kako so me grdo raskuštrali.

O, jesenski vetri ne bomo se tako,
Ja bon se z bakinin pljeton zavila,
Rukavice nataknila,
A onda vi pihajte, pihajte!

Mihaela Podnar, 2.b

MARTE

Postoli to so kožni, čvrsti i jake
fejst obuča za se đake.

Rada ih obujen zimi i leti
druga mi obuča ni pri pameti.

Kan got gren va njih gren,
va nji žulje dobit ne moren,

ako me i nažuljijo,
gren si samo napre,
nej samo boljijo.

Jaku su tuple i mehke
iaku su ko moške postoli neke.

Rada ih majo mladi sveta celega
ko i mi is Skrada malega.

V skračko školo pridejo samo tri para
i koli njih je vavik galama.

Moje, Igorove i Josipove na stalaži
jedine, nove, stojijo,
rjave, črne i zelene
na šundrane «šuze»
s visoka gledaju.

Seglih visoke ili niske,
s kapicon ili bez nje
ručni so rad za školane s dosti pinjez.

Marte dosti koštajo
va škole jad izazivat znajo,
ali kak je, je,
va školi so postoli najlepje.

Marte - cipele martens
Šuze - tenisice

Matina Mulc, 2.b

KAJ SO NEGDA JELI SKRAJANI

Prek se ni jelo taku dobro ku danas. Pravi meni moja baka. Ni belo tuliku mesa, ni belo škrinj, a dicit je belo fanj. Familije so bele velike i kuhalo se va velikih loncih.

A kaj se največ kuhalo? Na jesen se je probaf fažon, delo se je kisat zelje i repa. To se kuhalo celo zimo. Saku večer se je kuhala palenta i jela se je z mlekon. Belo je fanj krav pa je belo i mleka, sira, vrhnje, putra i domačega masla. Mleko se je melo va žlajkarjih i tako se je dobof fin puter. Klale so se prasce pa je belo špeka, masti, ocvirkof i krvavic. Mesele so se povatice i začinile s mastjo, jajcime i kimljon. To su deca jaku mela prek rada, a danas ni ne znamo kaj je to. Od šljif se pekla rakija, delale so se pekmeze i šljivove knedlje. Mesu se je jelo sumu po nedeljah i to je belo sakimu mrva.

Prek se je puno delalo, a slabije se je jelo. Si so bele vesele, zdrav ei zadovoljne zakaj za bolj niso ni znale.

Matina Mulc, 2.b

POGLED NA VELEBITOVO BIRTIO

Nikad nisen bif, nisen mogof ni va sne pumisljet da pustuji to del Lokaf. Sada stujin na Lujzinske ceste izgrajene pred 195 let. Stujin va Srednjen jorke i misljen: kad bi cesta znola divonet, puvedala be me da so to zidine Velebitove birtije. Misljen da je to bela velika hiša. Viden ostotke zidin zakopone va brdu, ostotke podzidaniga podruma-hladionice pif. Do terase, prekrute debelin slojen mulja, gredo dobro uščuvane škale. Te smo se zbilja odmorile i popile pijačo. Okrepile smo se ko noše storje pred več od 50 let.

Doživof sen nakaj jaku lipu: ja sen na pijače va gostijone "Velebit" i zatu sen jaku srečen. Furmani so se nekad zastojale te, da se okrepejo i pudivanejo, a pole so šle dalje po trde ljepotice ceste Lujzijane. Rečejo da so njih konje same zastojale pred birtijo.

Obahojan oko njenih ostatkof. Tlo je isušeno i sada so to kockice suhiga blata, ali ne i mrtviga: iz njih je znikla trova. Dulina podno Lujzinske ceste oživela i krenela prema bugote šume levo i desno. Lahku sen zamisljof kaku je belo te kad je još bela živa i mlada Lujzinska cesta.

Marko Rakas, 1.b

KOLINJE PREJK I SDA

Vutra ob pete vure več je koutou naložen. Čeka se da zavre vouda i to točnu kda se razdani. Na stoule va kuhine diši povatica. Va naše hiše, praf za praf, va cejlen kroje po navade se prprovla orehnjača i mahovnjača. Inače, jest iman rajše orehnjačo. Polak tejga čekajo šolice za črno kafo i va đezvice vre vouda da, kda pridejo moške i mesar, da popijejo kafo prejk nek se primejo pousva.

Voda va kotlih je zavrejava, a par moškeh so namamile prasca z štoalece i mesarof nož se je zariu ravnu va srce. Tu ni bevo lipu za čet, ali kaj se te muore. Prasac je biu zakuan i trejbao ga je ogarbat i posipat zs kalofonijo. Z nega projde dule sa duaka i kuoža je čista ko sunce.

Pokle gre dalj: krf se je zieuva iše pr kuanje gorka i trejbavo jo je zmejšat da se stisne. Prasca su napu zasejkli. Zna se ženske pouso. Pluća i srce so se vajle dele kuhat i nekaj mesa od gvavi. To se gre va krvavice.

Pole so šle ženske prat črejva na korito, poutok ili bunar. Sda se tu se kepe, uglavnom misle se na črejva. Ženske su prejk nakon pranja črejf same se doma šlajsale. Črejva so morala stat va kapule i češnjake pa so se poue šlajsala da se je videvo kroz nih. Iz sega tega ki se je skuhavo, počejuo se je mlet za krvavice. Poule kda so se skihave, iše se morajo mrva prepeč, a kda so beve gotouve, bevo je za prste polizat.

Lidi maji, ali je to za južnu bevo dobro! Znašte, dnas mi kojlemo a polovice se kepijo va mesnici gotouve. Samo ih obdeuaš, zmelješ, meso deneš na šešiuvo, šunke i plečke va rasol i finito. I ta se lejp običaj zatirje zak nihče već nima dosti cajta, si nekaj deuvajo. Se je manj lidi ki čejo sami nekaj napravet, laš je prit na gotove.

Hrvoje Kezele, 2.a

Koku je negda bejo va našem Črnemu Uge

Maja mama me zna reč da je neje stare tata vavek tako lepu prave naj posluhne koku se je negda živeo va našem Črnemu Uge. On je tu znava jaku lepu povedat, smo kaj češ, pu tega mama ni ni posluhneja.

Beja je mvada, kaj jo je bejo briga koku je nekada bejo va Črnemu Uge. Znov je reč da ni ni Pesnikan nekada bejo ko dnas. Hodile so te serote mačkare cele dan od hiše do hiše za koje jajci i mrva domačega špeha. A ne ko dnas va restorane pa jedo i pijejo kaj i koku te, samo gredo va dučan pa se zaberejo masko, a oni so je negda na roki dejale zas kokove životinjske kuže. Ni in bejo vahku. Bejo je puno deci, bome pr staremu tate ih je bejo trinajst deci i još je z nime živeja neka stara koku so je oni zvale "teta Gecanova". Kaj in je tva mati det na stol?

Dnas je dete, dva deteta največ, puna je hiša sega, pa se ne zna kaj se be jeo i pijo. Kad se je stere tata oženeu za svajo ženo, niso šle na bračno putovanje, nego, aku so se ženile po lete, vutra so se stale i šle grabet senu, a aku je beja jesen, šov se je kopat krumper. Ni se hodio po izletah, ni bejo ni avtobusa, aku se je švo va Dejance, , švo se je lepu vutra peške. Kad so zas deja pršle mučne i trudne, ni bejo ni televizij, ni fotelj, ni trosjedof. Bele so štokrle drvene stolce bez naslona. Seda na nje poje kaj pa pj lepu spat. Mučele so se ledi negdar, tako reče naš stare tata, fanj so dejale, tešku in je bejo. Jedino kaj zna reč po zime, kad je pov velike sneg, mrva so se odmorile, ač so sedele oko "babe". Tu je biv šparhet ki so se grele i kuhale, pa so na sedič dejale, npr. Vuno ili perje čehale, fažol ružile. A lepu so se i napominale do mile volje, ni in se nikan silejo.

Ni deci ni bejo ko dnas. Starje dete je čuvao mvaje, a kad je kokov stranske čovek prešo va hišu, dete valje va kut, a ne ko dnas da vodi glavno reč. I još je znov reč da nebo dobrega kad na svet pride

- da bodo kokuše pojužne jajca nosile

- da se bodo maše pojužne mašele.

A eto, tu je vreme pršvo, a morda već i neko drugo, smo ne znamo reč kaj so naše stare povedale koko bo negda bejo.

Sanja Kaloper, 1.a

Kultura, moda, preporuke

O "Karolini Riječkoj"

Otvorenje sezone riječkog kazališta zacijelo je predstavljalo najveći kulturni događaj u Hrvatskoj. Tako bi se dalo zaključiti po jagmi za premijerne ulaznice koje su planule i prije nego su stavljene u prodaju. U riječkom kazalištu ne pamte toliku nervozu i zanimanje za neku premijeru. Interes još uvijek nije splasnuo, ako je suditi po još uvijek rasprodanim predstavama.

Premda se tako veliko zanimanje za predstavu može pripisati Riječanima uvijek privlačnim temama o njihovom gradu, glavni mamac za publiku ovoga je puta svakako predstavilo angažiranje Severine za ulogu Karoline Belinić, legendarne

Riječanke koja je grad 1813. godine spasila od engleskog razaranja.

Dakle, manje je važna priča o gradu jer je prava atrakcija - po nekima jedina prava estradna zvijezda na hrvatskom nebu Severina Vučković, koja prvi put nastupa u teatru. Severina je angažirana kao izbor redatelja Laryja Zappije, koji je bio uvjeren kako je ona kao stvorena za riječku heroinu.

Seve je mnoge iznenadila svojom glumačkom prirodnošću i plesачkim umijećem, dok u pjevačkom smislu nije bitnije iskoračila iz svoga uobičajenog glazbenog izraza. Budući da se ipak radi o predstavi uglavnom ležernog karaktera, takav izbor glavne interpretkinje ipak se nije pokazao promašenim. Budući da su se ulaznice za ovu kazališnu uspješnicu morale rezervirati nekoliko mjeseci unaprijed, uskoro bi i učenici naše škole mogli dobiti priliku i sami ocijeniti da li je "Karolina Riječka" zaslužila toliku medijsku pozornost.

Dijana Mihelčić, prof.

John Galliano

John Galliano prešao je dugi put u svojoj karijeri od modnog enfanteribla s kraja 80-tih preko talentiranog mladog dizajnera s početka 90-tih do jednog od najcjenjenijih modnih imena današnjice, u funkciji glavnog kreatora modne kuće Dior. Ono što ga čini posebnim među kolegama koji su prolazili sličan trnovit put do vrha, njegova je beskompromisnost, i potreba za stalnim promjenama kojim se nije ni pokušao dodvoriti modnom establishmentu. Malo tko se usudio na samom vrhuncu svoje karijere i slave vratiti svojim korijenima i avangardnom nikada nije robovao komercijalnim konvencijama neophodnim za svijet mode danas, modna kritika uvijek ga je podržavala. Rijetko koji dizajner je u posljednjih 20 godina bio tako bezrezervno obožavan od strane modne kritike i novinara. Rođen je 1960. g. na Gibraltaru. Nije zanemariva činjenica da mu je majka Španjolka što se u njegovu radu itekako očituje. Vruća krv andaluzijskih Cigana odredila je njegov cjelokupni modni senzibilitet. Obitelj se 1966. seli u London, i ne treba posebno naglašavati da je strogi katolički odgoj i dalje ostao konstanta njegova odrastanja u novoj sredini. Završio je prestižnu, privatnu Wilson's grammar School za dječake, a nakon toga upisuje se na slavni St. Martin's School of Art gdje je 1984. diplomirao modu kao najbolji student svoje generacije. naziv prve kolekcije za proljeće/ljeto 1985. danas se može činiti ironično aktualnim: Zapadnjački ideali afganistanskih izbjeglica. Niti kolekcije koje su slijedile nisu imale manje zanimljive nazive: »Fallen angels» i «Forgotten inosence» modna

kritika opisuje kao hrabre, drske i očaravajuće. Već za kolekcije proljeće/ljeto 1988. inspiriran likom Blanche de Boar iz Williamsovog «Tramvaja zvanog Čežnja» prvi puta osvaja nagradu Britanke modne akademije za dizajnera godine. Svakako, najveće modne fanove dobivaju njegove kolekcije s početka 90-tih inspirirane Joshepinom Bonaparte, dekadentnim rimskim caricama i škotskom poviješću. Kao šlag na kraju tog modnog niza glasovita je revija iz 1994. nazvana «Ana Karenjina u bijegu iz Moskve» u kojoj je na samo sebi svojstven način tu tragičnu Tolstojevu heroinu spasiti od uklete sudbine. Za tu kolekciju ponovo dobiva najviše priznanje britanske modne akademije, ali i zapada u financijske teškoće. Njegove maštovite kreacije, koje su obožavali modni urednici, natječući se tko će ih maštovitije prikazati na naslovnicama svojih časopisa, bile se komercijalno neisplative i previše vizualno zahtjevne za ciljanu publiku. Svi su im se divili, ali ih se nisu usudili odjenuti. Od bankrota ga spašava Andre Leon Telli, jedan od najcjenjenijih ljudi u britanskom «Vougeu», koji uspijeva nagovoriti svoju glavnu urednicu Annu Vintour da u potpunosti financira Gallianovu slijedeću kolekciju za koju autor nije imao složenu financijsku konstrukciju. Manekenke koje su nosile reviju, sve od reda top-modeli, odrekle su se honorara u znak podrške. Revija nazvana «Misija diva» bila je potpuni trijumf. Inspirirana gejšama, visokim glamurom 50-tih i posebice radom Christiana Diora i danas se smatra jednim od modnih vrhunaca 90-tih. Jasno je da su Gallianove prezentacije uvijek bile više od revija, uvijek su to predstave i spektakli u kojima manekenke uživaju podjednako kao i autor. Smješta ih u neobične ambijente i naziva pompoznim imenima, pa nije ni čudo da ga modni sladokusci i novinari obožavaju. Ono što je nakon uspjeha Misije diva važnije od hvalospjeva kritike, bio je ugovor kojim je Bernard Arno ponudio Gallianu da naslijedi Huberd de Giwenchiya u njegovom modnom carstvu. Već godinu dana nakon toga, Galliano dobiva posao iz snova, postaje glavni dizajner za kuću Dior i samo par godina nakon svog financijskog kraha postaje jedan od najbolje plaćenih dizajnera na svijetu. Prve dvije godine Gallianova rada u Dioru smatra se renesansom Haute Couturea. Nije tajna da je Cotur dugo godina bio u krizi i da je služio velikim modnim kućama samo za prodaju prett a' portea i kozmetike. Dolaskom Galliana visoka moda ponovno postaje nosiva i poželjna u ormarima bjelosvjetskih bogatašica. Tako stječe vjerni krug obožavateljica od hollywoodske dive nepogrješiva stila Nicole Kidman do jedne od najbogatijih žena svijeta Libanonke Mune Adžu. Već za svoju prvu kolekciju u Dioru dobiva modnog Oscara, VH1-vouge fashion awards kao najbolji kreator 1997. Međutim, kada su svi od njega očekivali da će nastaviti tradicionalan Diorov rad u smjeru šika i elegancije, počinje kreirati na način koji je u potpunosti nespojiv s imidžem modne kuće Dior. Kolekciju posvećuje američkim Indijancima, Eskimima, mongolskim plemenima pa čak i beskućnicima i tako svima daje do znanja da uopće ne mari tko će što misliti u njegovu radu, i da mu ničija podrška u kreativnom smislu nije potrebna.

Dorijan Crnković, 2.b

Šajeta o Delnicama

Ako vam kažem da sam bio u Dejuon'cama, Vi ćete zacijelo misliti da sam bio u Francuskoj, a to su u stvari Delnice, zapisane na tamošnjem dijalektu. To morate čuti dragi moji Primorci i Istrijani. Mi se kao nešto bunimo da nas ne razumiju kad dođemo u Zagreb, a da čujete njih! Kako mi je mama zabranila da prostačim u kolumnama, mogu samo reci da je naš čakavski za to dim iz ženskog spolnog organa. Primjerice Čabar se piše i izgovara Č'b'r, prosci pak prousce, a udovci douface. To narječje zvuči kao praindoevropski, s mađarskim naglaskom, kojeg su Arapi zapisali ćirilicom. Strašno! Eto, otuda potječe i moja djevojka Nataša, sto znaci da je tamo i moja potencijalna punica. Dok sam bio kod njih u gostima, naišla je njezina sestra. Obje su Gierofčane (iz Gerova) i kad je Natašina teta progovorila na dijalektu, ja sam, Bog mi prosti, mislio da sirota žena ima govornu manu, ali kad joj je punica uzvratila na materinjem, poželio sam potražiti ženu u Kini, makar cijeli život jeo sa štapićima. Agonija se nastavljala i sljedećih dana. Bili smo u gostima i kod vlasnika knjižare *Baltazar*. Tamo sam naišao na svemirca iz svoje galaksije, tj. njegovu ženu koja je iz Zadra. Shvaćajući moju neprilagođenost okolini, poklonila mi je knjigu delničkog pjesnika Tonija Markasa Začine, znakovita naslova, *Lejpe maje Dejuon'ce*. I sam Začina je već pisao o meni u *Goranskom Novom Listu*, odnosno o tome kako sam ja upamtio da Nataša živi u kući sa špičastim krovom, ispred koje su lijepo složene cjepanice. Naravno u Dejuon'cama (Delnicama) sve kuće imaju špičast krov i lijepo složena drva (cca 35 do 50 metara za jednu zimu!!!), pa su me u prousce (prosc) uputili policajci. No čujte nešto iz knjige: "Kroaf i vouf nej za poast / Čes lejtne douge doane / Ale i doan - d'n's postojijo / Prejseka, Dejden i Poloane." Priznajte, to je ono kad se pitamo: što je pjesnik htio time reći? Prevodim na svoju odgovornost; tu Začina kaže: "Krava i volova nema za pašu / Kroz duge ljetne dane / Ali dan danas postoje / Presika, Dedin i Polane." Koliko puta vozeći za Zagreb niste ni slutili da na tabeli Dedin piše krivo, jer je to u stvari Dejden. Ja mislim da prof. Ladan, koji na HTV-u može danima pričati o porijeklu neke riječi, u Rijeku iz Zagreba ide preko Dalmacije, samo da ga nitko ništa ne pita. No pustimo jezik i progovorimo o drugim blagodatima te nove turističke destinacije, s obzirom da se Gorski Kotar jako brusi na turizam. Prvo veselje koje ćete tu sresti su zelje i krumpir. Kad ste kod njih na ručku, oni će vam stalno ponavljati narodnu izreku "Krumpir i zelje - delničko veselje." Zvuči naporno, ali nakon sedmog puta se priviknete, pa to počnete govoriti i vi. Za večerom osjetite nagle promjene menua, pa dobijete pole ili police. To su krumpiri prerezani na pola i pečeni s korom. Na njih se kasnije, prema želji stavlja putar, panceta ili češnjak (s češnjakom ne jesti prije večernjeg izlaska). Važan naputak: ako vam ponude medvjede šape, nemojte iznositi svoje ekološke stavove i sрати protiv ubijanja medvjeda, jer su Dejuon'ncani

i Dejuon'cece vrsni gljivari, pa će vas otrovati iz zajebancije (joj mama, oprosti). Kad smo već kod medvjeda, tu ima i drugih životinja, a od njih je najpoznatija tigar. Kad ste u Dejuon'cama ne pitajte: - Kamo ćeš večeras? - Tamo svi izlaze u caffe bar *Tigar*. Ako želite vidjeti **koliko** ljudi može stati na metar četvorni ili u metar kvadratni, posjetite taj lokal. Sljedeće veselje u Dejuon'cama je novogodišnja dekoracija. Tamo svaka kuća ima na balkonu, na ulaznim vratima, na borovima ispred ulaza, po ogradama i slično, istaknute lampice u boji. Las Vegas je za Dejuon'ce onaj dim koji smo već spominjali. Moj prijatelj Zec kaže da se tamo satovi za struju vrte doslovno brzinom svjetlosti i da *Hrvatska Elektroprivreda* jedva čeka novogodišnje blagdane u Dejuon'cama. Od ostalih atraktivnosti goranskoga turizma izdvajamo: kolekciju Jeepova ili drugih terenskih vozila (nevjerojatno), rashodovani *bus Autotroleja* koji služi kao pokretni market (ludo!), rodnu kuću glavnog urednika Novog Lista, Zdenka Mancea (dostojno svakog poštovanja), razne spilje i jame (predivno), odron ceste kod Č'b'ra (samo za avanturiste!), sve kuće iste visine (zanimljivo za arhitekte) i još mnogo toga sto niste ni slutili da nam je tako blizu. Posjetite Dejuon'ce - nećete zažaliti, tako mi punice (vrlo dvosmisleno - priznajem).

Šajeta Novi List

Prijedlozi profesora:

- prof.Vlatka: sve od Robina Cooka (Koma) vezano za medicinu
- prof. Tadić: Erich Fromm (Bjegstvo do slobode), sociološka knjiga
- prof.Brankica: Svijet po Garpu
Frank MacCourt, Angelin prah odrastanje dvojice dječaka
u Irskoj, siromaštvo, sa 22.god. odlazi u Ameriku
Forest Gump
- prof. Arijana: Meg Cabot, Princezini dnevnici
- prof. Dijana: Ildiko von Kuerthy, Zona mjesečine
- prof. Jasminka: Trilogija George R. R. Martina : Igra prijestolja, Sraz kraljeva, Oluja mačeva preko 1500 izvrsnih stranica,
Novi Harry Potter i Feniksov red
Guy Gavriel Kay: Tigana, Lavovi Al Rassana, Pjesma za Arbonnu

Stilovi gledanja televizije

Jedan od važnijih rezultata bila je i dosljedna razlika između tipičnih načina na koji muškarci i žene opisuju svoje gledanje televizije. Muškarci uglavnom jasno izjavljuju da vole gledati televiziju pozorno, u tišini, bez prekidanja, 'da ništa ne promakne'. Štoviše, zbunjuje ih način na koji njihove žene i kćeri gledaju televiziju. Žene gledanje televizije opisuju kao u temelju društvenu aktivnost, koja uključuje stalni razgovor, a obično i obavljanje barem još jednoga kućanskog posla (glačanja, itd.) istodobno. Doista, mnoge žene smatraju da bi samo gledanje televizije, bez obavljanja ijedne druge aktivnosti usporedo, značilo neoprostiv gubitak vremena, zbog svoga osjećaja za kućanske obveze. One rijetko gledaju televiziju na taj način, osim povremeno, same ili s prijateljicama, kad uspiju stvoriti prigodu za gledanje omiljene emisije ili videosnimke. Žene napominju da njihovi muževi uvijek 'galame na njih' da zašute, a muškarci ne razumiju kako njihove žene mogu pratiti program ako istodobno rade nešto drugo: Muškarac: Mi ne pričamo. One znaju pričati. Žena: Ti stalno govoriš 'psst'.

Muškarac: Ne mogu se koncentrirati ako netko priča dok ja gledam. Ali one mogu, one mogu gledati i pričati, odjednom. Mi samo gledamo, uživimo se. Ako pričaš, propustiš dio koji bude jako dobar za vidjeti. Mi sve slušamo. Ako pričaš, propustiš nešto važno. Po meni, neka idu u drugu sobu ako im se priča.

Muškarac: Ja stvarno ne mogu shvatiti da one [njegova žena i kćer] mogu pričati i raditi nešto, a opet shvate što se događa. Ja mislim da nije baš dobro ako to možeš.

Žena: Stalno je upaljen, pa nam je to prirodno. Mi gledamo i čavrljamo, istodobno.

Žena: Ja pletem jer mislim da tratim vrijeme ako samo gledam. Znam što se događa, tako da samo moram tu i tamo baciti pogled. Uvijek pletem kad gledam televizor.

Žena: Ne znam kakva bi to emisija bila da je ja samo gledam. Ja ne sjedim besposleno dok gledam televizor. Nekad šivam, nekad pletem. Rijetko samo sjedim nisam takva i eto.

Žena: Uvijek imam nešto usput obaviti, recimo glačanje. Dok glačam, mogu gledati baš sve. Uvijek sam glačala ili plela ili nešto tako... čovjek uvijek ima posla, znate, ne može se stalno buljiti u televizor. Uvijek misliš da si još nešto mogao obaviti.

C. Brunsdon nudi koristan način razumijevanja ponašanja kakvo se ovdje opisuje. Ona tvrdi da nije razlog tomu što žene ne bi željele televiziju gledati pozorno, ali njihov položaj u kućanstvu to im onemogućuje, osim kad se 'oslobode' svib ostalih članova kućanstva.

Društveni odnosi između muškaraca i žena naizgled funkcioniraju tako što

muškarcima ne smeta što nameću svoj ukus cijeloj obitelji, ali ženama to smeta. Žene su razvile svakojake strategije pri gledanju programa koji im se ne sviđaju osobito... Međutim, žene općenito nemaju mogućnost da se posvete nijemoj komunikaciji s televizijskim aparatom kakva uglavnom karakterizira muško gledanje televizije. Indikativno, one često s čežnjom govore o tome, ali to uvijek na kraju podrazumijeva fizičku odsutnost ostatka obitelji. (Brundson 1986:104)

Ovdje opet vidimo da različiti stilovi gledanja televizije nisu svojstveni muškarcima i ženama kao takvima, nego pokazuju osobitosti ženskih i muških uloga u kućanstvu.

Pirati s Kariba (Pirates of the Caribbean: The Curse of the Black Pearl)

SAD, 2003 - pr. Jerry Bruckheimer Films, Walt Disney Pictures; izv. pr. Paul Deason, Bruce Hendriks, Chad Oman, Mike Stenson - sc. Ted Elliott, Terry Rossio, Stuart Beattie, Jay Wolpert; r. GORE VERBINSKI; d. f. Dariusz Wolski; mt. Stephen Rivkin, Arthur Schmidt, Craig Wood - gl. Klaus Badelt; sgf. Brian Morris; kgf. Penny Rose - ul. Johnny Depp, Geoffrey Rush, Orlando Bloom, Keira Knightley, Jad Davenport, Jonathan Pryce, Lee Arenberg, Mackenzie Crook - 143 min - distr. Continental

Mladić uz pomoć iskusnog gusara Jacka Sparrowa kreće u oslobađanje svoje voljene iz ruku nesmiljena kapetana zloglasnog ukletog broda Crnog bisera.

Pariški Disneyland. O dio: gusari. Počinje nezaboravna vožnja vodom, kroz prizore iz gusarskog života - spilje s nakupljenim blagom, živopisnim gradom i njegovim stanovnicima, ali i pohlepnim kosturima, dok na vas pokušavaju pucati pijani gusari s obale. Vožnja kulminira kratkim strmoglavljivanjem s maloga slapa te lažnom 'klopkom' nasred otvorena 'mora' dok vas zasipa topovska paljba s blizog usidrena broda.

Jedna od najpopularnijih tematskih park-atrakcija, u rukama neumornog Jerryja Bruckheimera, i po inerciji shvaćena kao marketinški vrlo isplativa u obliku filmskog proizvoda, uistinu nije promašila cilja. No koliko god celuloidna verzija Pirata s Kariba proglašavana posvetom čuvenoj vožnji, ipak su obje u prvom redu nadahnute starim pustolovno-povijesnim akcijama gusarskog podžanra, toliko živa već sredinom dvadesetih godina prošla stoljeća - od Crnog gusara Douglasa Fairbanksa do Crvenog gusara Burt Lancastera, o ikoni žanra Errolu Flynnu da se i ne govori; pritom vjerno oživljavajući nezahtjevan, energiziran izvoran duh prethodnika danas gotovo izumrle vrste. Jer tu su i uzbuđenja otvorenih mora, i brojne mačevalačke borbe, i romansa između djeve u nevolji i junaka - čovjeka od akcije, i ukleti medaljon

astečkoga zlata, baš kao i fantomski brod Crni biser sa zombijevskom posadom, ali i pravi zlikovac - prezentirani u najboljoj maniri tradicionalnoga.

No pravi biser filma upravo je Johnnny Depp kao neodoljivi antijunak - gusar zlatna srca, oportunist široke gestikulacije i sumnjivih namjera - uvijek malo pripit, ležeran i briljantan istodobno - Jack Vrabac (Sparrow).

Majstor detalja, Depp nanovo potvrđuje sklonost izboru pomaknutih karaktera, posljednjom inkarnacijom postajući upravo esencijom fantazije koju (ovakvi) film(ovi) pronosi(e) - o nesputanosti i uzbudljivosti piratskoga života. Stoga se može reći da film zapravo Deppu pripada, jer bi bez njega bio samo još jedan derivat rađen prema shemi starih modela (doduše svjež, s obzirom na stanku od desetljeća u realizaciji ičeg sličnog - izuzme li se promašeni Otok s blagom Rennvja Harli-na).

Ipak, veliki plus dobiva time što sebe ne uzima odveć ozbiljno (vidljivo i u Deppovu prenaplašenu, afektirano-humornom pristupu liku), nego spomenute modele tretira radije kao generalne vodice negoli skup pravila, težeći njihovoj kreativnoj dekonstrukciji. Stoga i uz dramaturške i ine nesavršenosti (prolongiranost za barem pola sata; akcijski prizori jednostavno dovode protagoniste u neizbježnu akcijom potencirane situacije, te nisu u službi radnje, nego sami sebi svrhom te repetitivni; od dvije moguće varijacije na predloženi završetak odabran je onaj više razočaravajući, no možda ipak mainstream-ski prihvatljiviji - mladi ljubavnici buntovnog karaktera ostaju živjeti u sputavajućem društvu očigledno čineći kompromis, umjesto da se otisnu u manje sigurnu no uzbudljiviju i njima primjereniju gusarsku budućnost) ostaje ogoljelo zabavan. Na taj način svjesno nudi auru uljepšanog, blisku senzibilitetu atraktivno-površnih, frenetično-koloritnih uradaka Gorea Verbinskog (Mexican) koji usisavaju promatrača dopuštajući mu da plovi zajedno s njima, u spektakularnu eskapizmu pustolovine i komedije.

Katarina Marić, Hrvatski filmski ljetopis, 2003.

PUŠENJE TA PROKLETA OVISNOST!!!

Znakovi zodijaka pokazuju različitu sklonost prema konzumaciji nikotinskih pripravaka; nekima je lako prestati pušiti, dok drugi nikako ne mogu othrvati toj pošasti. I dok će jedni priznati svoju ovisnost, drugi će i sebe i druge uporno uvjeravati kako im to ništa ne znači, te da je samo pitanje dana kada će prestati, ili čak da je pušenje zdravo! Kako će kojem znaku planeti dati više odlučnosti da napokon cigaretama kažu NE, pročitajte sami!

OVAN

Ovi svojeglavci najčešće postaju ovisnici o pušenju u doba svoje burne mladosti. Prvo uvlačenje duhanskog dima im je popraćeno fizičkim odbijanjem, ali zbog želje da budu odrasli brzo prebrođuju tu fazu. Oni koji više slušaju svoje tijelo, odbacit će cigaretu odmah, a oni koji je prihvate, postat će njezini robovi. Ako odluče prestati pušiti, najviše će im pomoći njihova urođena tvrdoglavost i strah od bolesti, a odmagati nedostatak upornosti i stresan život koji najčešće vode.

BIK

Pošto su obilježeni simbolikom proljeća, za očekivati je da će se lako vratiti zdravim navikama. Bikovi spadaju u zodijačke «nepušače», budući da im tijelo nagoni odbija sve što nije zdravo. Ako je u društvu pušača, prije će odmahivati rukom nego što će posegnuti za cigaretom. Povrh svega, bik je znak koji je više od drugih znakova sklon bolestima grla, čemu pušenje dokazano doprinosi. Redovito se drže odluke o prestanku pušenja. Samo naprijed!!!

BLIZANCI

Dok je bik sklon bolestima grla, Blizanci su skloni bolestima pluća, te je i njima strogo zabranjeno konzumiranje duhanskih proizvoda. Osim toga zračni su znakovi, te im je čist zrak neophodan, a ne nikotin. Blizanci rano postaju pušači, a razlog je urođena nervoza i potreba da probaju sve. No, na žalost nisu toliko odlučni, te im je proces prestanka pušenja dugotrajan. Niko im ne može pomoći, osim stručne medicinske pomoći. Dakle, blizanci potražite stručnu pomoć!!!

RAK

Neki rakovi vrlo dobro znaju da je pušenje štetno, no ima i onih kojima je dim cigarete spas u stresnim situacijama i emocionalnoj nesigurnosti. Većina rakova prestaje pušiti kada im je voljena osoba nepušač ili kada zasnuju obitelj. Isto tako, ako im partner puši i oni će mu se brzo pridružiti. Najbolje im odgovara obiteljska terapija, onda kada se zajedno s partnerom upuste u bitku zvanu «prestanak pušenja».

LAV

Ako lav puši, onda je teški pušač ili samo povremeno voli osjetiti miris duhana (kako bi neki rekli: «Povremeni je zaljubljenik u lulu»). Kada shvati da nikotin predstavlja teške probleme za njegov organizam, pogotovo srce i pluća, bez problema prestaje. Lav je odlučan i ne voli ono što mu šteti. Zbog toga je kod njega prije svega potreban psihološki pristup, pa kad shvati da pušenje ugrožava njegovo zdravlje i izgled, vrlo brzo se prema tom problemu ponaša kao prema neprijatelju.

DJEVICA

Djevice koje puše su vrlo rijetka pojava, no ima i onih koji ne mogu odoljeti a da ne zapale. Takvim djevicama četo nedostaje snage da prestanu, pa će mnogi od njih svoje pušačke sklonosti nazvati «društvenom aktivnošću» ili «Povremenom zabavom». Ako se nalazi u društvu pušača, vrlo lako i sam postaje! Veliku ulogu u odvikavanju imaju liječnici, koji bi ih trebali uporno upozoravati na posljedice.

VAGA

Kako im manjka odlučnosti, vage svakog dana iznova donose odluku o prestanku. Vrlo zapanjujuće je to da su baš pripadnici tog znaka teški pušači. Vage se uvijek dotjeruju, miriše i uređuju već od ranog jutra, no nikako ne primjećuju da preko svega toga navlače sloj nikotinskog dima. Pozitivna strana u svemu tome je ta da ih nije teško uvjeriti u štetnost pušenja, pogotovo ako dožive neki nesretan slučaj u svojoj blizini. Da bi prestali pušiti potrebno im je dosta odlučnosti, upornosti i odricanja.

ŠKORPION

Pripadnici tog znaka su neizmjereno tvrdoglavi, uporni, odlučni i principijelni. Kada nešto žele, napraviti će sve da to postignu, no to trebaju osjećati iznutra! Skloni su samo uništenju, te zbog toga uživaju u onome što im šteti i što ih uništava. Pomoći im može samo neki jak motiv. Tada će za njih pušenje biti kao živi protivnik. Većinom sve rade iz inata, stoga je za njih najbolji način da prestanu pušiti oklada!

STRIJELAC

Strijelci uobičajeno uživaju u čistom zraku i sportu, pa mu je pušenje strano. Lošiji predstavnici ovoga znaka počinju pušiti u mlađim danima, kada cigareta ide zajedno s njihovim pustolovnim duhom i burnim noćnim životom. Kada puše dim ne uvlače duboko u pluća. Bez obzira na to što misle da broj cigareta ne igra neku ulogu, dobro bi bilo da svoje tijelo oslobode od takvih udisaja. Najbolje rješenje je boravak u prirodi, disanje svježeg zraka i bavljenje sportom.

JARAC

Jarac koji je pesimističan i depresivan, smatra cigaretu jedinim društvom. Uz nju postaje sve depresivniji i depresivniji, ali ni osjećaj smirenosti koji mu nudi efekt nikotina na moždanu kemiju ne traje dulje od gašenja cigarete. Pripadnici tog znaka su vrlo uporni, te odvikavanje obično privedu kraju uz malu pomoć prijatelja, kojima je zadatak da ih ohrabruju, te da ih uvjere da su sposobni i voljni u svemu što čine.

VODENJAK

Hiroviti vodenjak je danas pušač, sutra već može postati ogorčeni borac za zaštitu prava nepušača. Vrlo lako zaboravlja svoje dojučerašnje navike. Ne spada u

strastvene pušače, no ako dosta vremena provodi po kafićima, vjerojatno ćete ga vidjeti u društvu cigarete. Promijeni li način života, prestat će i pušiti, no kako je lako prestat tako će i početi.

RIBE

Redoviti su pušači koji, svjesni svojih slabosti, niti ne pokušavaju prestati pušiti. Jedini razlog za prestanak pušenja je ljubav! Spremni su na žrtve i odricanja zbog osobe koju vole, no raskid ljubavne veze može vratiti stare navike. U trenucima zlovolje ili apatije puše cigaretu za cigaretom. Nagovaranja, poticanja i podrška okoline su za njih najbolje rješenje za odvikavanje. Ako ta metoda nije dovoljno dobra, potrebno ih je uzeti za ruku i odvesti stručnoj osobi koja će im preporučiti odgovarajuću metodu.

Amsterdam

Došao je i taj dan! 16.08.2003. u 18 h, mi maturanti s profesorima Jasminkom, Dijanom i Grgurom te pedagogom Bojsom krenuli smo prema Amsterdamu. Autobus nam se zvao "Navigator" i taj naziv nas je asocirao na pjesmu od Iron Maidena, «Ghost of the navigator» te nam je ta pjesma bila zaštitni znak u Amsterdamu. Imali smo dva vozača, Zdenka i Đilda i vodiča Zvezdanu. Odmah na početku imalo smo problema oko fiksiranja ručke na sjedalu pa nas je ona uputila da se radom guznih mišića možemo odvojiti od onoga s kim sjedimo. U autobusu smo vidjeli zanimljiva natpis koji glasi ovako: "Im Notfall mit dem Hammer Scheibe einschlagen!" što u prijevodu znači: "U slučaju nesreće, čekićem opaliti po šajbi!"

Vozili smo se kroz Sloveniju kada je pedagog shvatio da je uzeo ključeve od auta sa sobom, a Bruna se brine da nećemo imati dovoljno hrane pa smo napravili popis hrane koju imamo. Lea je od Broda na Kupi do Kočevja prepoznala mnoge životinje (konja, patku i kravice) i vidjela tetu s karjolom i polje kukuruza. Dobila je priznanje da prijeđe iz Bubamaraca u Bistroke.

Došlo je vrijeme za našu prvu pauzu u Ljubljani i tada nam je Zvezdana da je arhitekt Joža Plečnik zaslužan za ljepotu Ljubljane. Nakon pola sata pauze krećemo dalje uz prvo pravilo koje glasi: "Žestica u bunker!" I tako mi službeno izlazimo iz Ljubljane, glavnog grada Slovenije. Stižemo na Austrijsku granicu u 21:46 h. Vodič nam priča o Austriji, ali uspjeli smo zapamtiti samo da ima 9 i pol milijuna stanovnika i da je najveće jezero Werther. Autocesta kojom se vozimo nema zaštitne ograde te postoji velika mogućnost da nas moćan vjetar otpuše na obližnje polje. Ulazimo u Njemačku. Prilično velika država. 356 860 km²; 82 mil. stan. Nalazimo se 105 km od Düsseldorfa, na moju ali i tuđu žalost. Dolazimo do Kölna. Posjet katedrali koja ima zvono teško 24 tone. Tihana i Bruna se odlučuju na opasni alpinistički pothvat

penjanje na jedan od tornjeva. Mnogo su ih noge boljele, te su mahom podužeg odmora shvatile da u blizini nema nikoga poznatog. Dok nisu u mnoštvu čupavih frizura ugledale jednu uredno počešljanu. "Boky!" zaorilo se iz njihovih grla te su potrčale ka njemu. Boky je počeo bježati ali ipak su ga nekako dostigle. Bus je taman kretao kad su Tihana, Bruna i Boky(s vidnim bijesom) stigli na sastajalište.

Nastavljamo put za Nizozemsku i vodič nam priča kako ona ima 16 mil.stan. i 13 mil. stan. Dolazimo u Amsterdam oko 15h nakon 22 sata vožnje. Smjestili smo se u hostelu Hans Brinker i kad smo vidjeli sobe Lea je nabacila svoj komentar: "Super, oduvijek sam htjela bit u zatvoru!" No, kasnije smo shvatili da sobe nisu važne. Navečer smo imali slobodnog vremena pa smo otišli na besplatne koktele.

Drugi dan išli smo u posjet Rembrandtovoju kući gdje smo vidjeli zanimljivosti iz njegovog života. Bili smo i u brusionici dijamantata gdje smo mogli isprobati dijamantno prstenje. Zatim smo se išli slikati ispred vodenog zida. Svi znamo da se u Amsterdamu nalazi Crvena ulica i nismo mogli odoljeti a da je ne posjetimo. Htjeli smo fotografirati te crvene izloge, ali nam nisu dopustili jer je to njima normalan posao kao i svaki drugi. Navečer smo bili dosta umorni zbog obilaska grada, ali nas to nije spriječilo da se zabavimo.

Došao je i treći dan otkako smo u Amsterdamu. Taj dan smo išli na kraći izlet u Rotterdam, no prije toga smo posjetili spomenik homoseksualcima. Putujući prema Rotterdamu prošli smo preko mosta koji zovu «Labuđi vrat». Posjetili smo protestantsku crkvu iz 15.st sv. Lovro. Zatim smo išli u pomorski muzej i slikali smo se ispred spomenika «Ranjeni grad». U pomorskom muzeju dogodila se mala nezgoda. Tihani se zaglavila narukvica i nije se mogla pomaknut. Tada su došli vodič, pedagog i razrednica no nisu joj mogli pomoći dok nije došla Jasna s upaljačem i spalila dio narukvice te oslobodila Tihanu. Nakon malog incidenta posjetili smo veliku atrakciju Rotterdama. A to je bio toranj Euromast visok 185 m, izgrađen 1960.g. Kad smo se vratili iz Rotterdama išli smo se voziti po kanalima s brodićem. Zadnji dan smo bili u Zanse Schansu vidjeti vjetrenjače te nam je usput bilo i ribarsko selo u kojem smo vidjeli kako se radi sir i klompe. Prije polaska kući imali smo nešto slobodnog vremena za kupovinu. Pri povratku smo posjetili Ajax-ov stadion kojemu su stolice nagnute 16%. Budući da su trajale pripreme za koncert Rolling Stonesa zabranjen je bio pristup svim posjetiteljima. I tako smo mi krenuli kući pjevajući.

Nakon iscrpljujućeg puta kroz Austriju koju nismo stigli vidjeti, stigismo u Salzburg, u kojem u 8 ujutro nije radilo nista doli McDonaldsa. Nakon okrijepe zaspali smo ko klade i u 18h probudili se u Delnicama, mamurni ali sretni.

Tihana Tomac i Bruna Pleše, 4.be

Naši gosti Filološka skupina Lokve i učiteljica Mirjana Pleše dali su nam godišnju prognozu za 2004. koju su napravili prema starim lokvarskim običajima.

SIJEČANJ 2004 JANUARY							
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja	
			1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11	
12	13	14	15	16	17	18	
19	20	21	22	23	24	25	
26	27	28	29	30	31		

Promjenljivo će se vrijeme nastaviti i u prvom tjednu veljače. Poslije 10. veljače će zapuhati jak južni vjetar, padat će snijeg, ali će se za nekoliko dana vrijeme smiriti pa će do kraja veljača biti vedrija i mirnija.

OŽUJAK 2004 MARCH							
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja	
1	2	3	4	5	6	7	
8	9	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	
22	23	24	25	26	27	28	
29	30	31					

Hladno će biti i oblačno na početku mjeseca, a onda će se razvedriti. Dani će biti sunčani i već će danju u travnju biti toplo i vrlo ugodno za radove oko kuće i u polju. Hladnoću i jake mrazeve ublažit će tek novremana naoblaka...

SVIBANJ 2004 MAY							
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja	
					1	2	
3	4	5	6	7	8	9	
10	11	12	13	14	15	16	
17	18	19	20	21	22	23	
24/31	25	26	27	28	29	30	

Literarno-filološka družina OŠ Lokve (rujan, 2003.)

Nova će godina početi vedrim i sunčanim danima. Sredinom će se mjeseca naoblčiti i sniježiti, izmjenjivat će se vedra i oblačna razdoblja. Bit će hladno, ali neće biti preniskih temperatura.

VELJAČA 2004 FEBRUARY							
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja	
						1	
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	

Početak će ožujka biti bez vjetrova i oblačan. Izmjenjivat će se oblačna i vedra i sunčana razdoblja. Od sredine mjeseca moguće su i snježne mećave kada zapuše sjeverozapadni vjetar. Pravi marač.

TRAVANJ 2004 APRIL							
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja	
			1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11	
12	13	14	15	16	17	18	
19	20	21	22	23	24	25	
26	27	28	29	30			

Nastavit će se vremenske prilike iz travnja, a u drugom tjednu će se razvedriti ili će biti mala do umjerena naoblaka. Prema kraju mjeseca dani će biti sve vedriji pa će biti sve toplije. Noći će ipak biti i dalje svježije.

LIPANJ 2004 JUNE							
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja	
	1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13	
14	15	16	17	18	19	20	
21	22	23	24	25	26	27	
28	29	30					

Lipanj će navjestiti ljeto: bit će vedro, sunčano i toplo, ali noću su ipak mogući mrazevi, stoga oprezno s usjevima i cvijećem. Bit će obilja sunca i topline – danju.

SRPANJ 2004 JULY						
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Srpanj će početi vedrim i toplim danima ,bez vjetra.Krajem drugog tjedna će zapuhati jugo i donijeti visoku naoblaku i tada neće biti ni pravoga vremena za dobru košnju .Pred kraj srpnja ponovo će biti vedri dani.

U prvoj polovici kolovoza suncu će često zasmetati visoka naoblaka .Bit će toplo . Oko 20. su mogući pljuskovi , ali kišno vrijeme još neće potrajati niti prekinuti ionako kratko lokvarsko ljeto te će ono potrajati do kraja mjeseca .

KOLOVOZ 2004 AUGUST						
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23/30	24/31	25	26	27	28	29

RUJAN 2004 SEPTEMBER						
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Već na početku rujna će nakon samo nekoliko mirnih dana zapuhati južni vjetar i donijeti oblake . Jugozapadnjak će biti sve jači , pa umjeren do jak .Donijet će obilje kiše i pljuskove. Takvo će se vrijeme tj. nevrijeme nastaviti do kraja mjeseca .

I početak listopada će biti vjetrovit i kišovit .U drugom tjednu će prestati vjetar , kišit će i dalje , ali manje i slabije .Povremeno će se kiša smjenjivati sa susnježicom i snijegom .Prema kraju listopada će se vrijeme smiriti , bit će vedrije i hladnije .

LISTOPAD 2004 OCTOBER						
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

STUDENI 2004 NOVEMBER						
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Poslije Svih svetih ponovo će se naoblačiti .Izmjenjivat će se periodi vedrog , oblačnog i maglovitog vremena. Sredinom studenog će biti vedro vrijeme pa sve hladnije .Puhat će hladni sjeverni vjetar .Studen i će biti studen .

Prosinac će biti hladan i vjetrovit već od početka .Sunce će sakriti visoka naoblaka , a onda će ponovo uslijediti vedra razdoblja .Tako će biti do kraja mjeseca : blagdani će biti hladni i lagano zabijeljeni .

PROSINAC 2004 DECEMBER						
Ponedjeljak	Utorak	Srijeda	Četvrtak	Petak	Subota	Nedjelja
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Srećno novo leto, tiho , mornu, bugolo , rugolo , ferno , kusmolo ... Siga punu samo greha molo !